

Istungidokument

A8-0385/2016

15.12.2016

RAPORT

töökohtade loomisse ja majanduskasvu elavdamisse investeerimise ning Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide panuse maksimeerimise kohta: hinnang ühissätete määruse artikli 16 lõike 3 kohasele aruandele (2016/2148(INI))

Regionaalarengukomisjon

Raportöör: Lambert van Nistelrooij

Arvamuse koostaja (*):
Georgi Pirinski, tööhõive- ja sotsiaalkomisjon

(*) Kaasatud komisjon – kodukorra artikkel 54

SISUKORD

	lk
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK	3
SELETUSKIRI.....	17
TÖÖHÕIVE- JA SOTSIAALKOMISJONI ARVAMUS (*).....	19
EELARVEKOMISJONI ARVAMUS	25
TRANSPORDI- JA TURISMIKOMISJONI ARVAMUS	28
PÕLLUMAJANDUSE JA MAAELU ARENGU KOMISJONI ARVAMUS	33
KULTUURI- JA HARIDUSKOMISJONI ARVAMUS	39
VASTUTAVAS KOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS	45

(*) Kaasatud komisjon – kodukorra artikkel 54

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

töökohtade loomisse ja majanduskasvu elavdamisse investeerimise ning Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide panuse maksimeerimise kohta: hinnang ühissätete määruse artikli 16 lõike 3 kohasele aruandele (2016/2148(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 174,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (edaspidi „ühissätete määrus“)¹,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1301/2013, mis käsitleb Euroopa Regionaalarengu Fondi ja majanduskasvu ja tööhõivesse investeerimise eesmärgiga seonduvaid erisätteid ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1080/2006²,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1304/2013, mis käsitleb Euroopa Sotsiaalfondi ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1081/2006³,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005⁴,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1299/2013 erisätete kohta, mis käsitlevad Euroopa Regionaalarengu Fondist toetuse andmist Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgil⁵,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1302/2013, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1082/2006 Euroopa territoriaalse koostöö rühmituse (ETKR) kohta, et selgitada, lihtsustada ja parandada nende rühmituste asutamist ja toimimist⁶,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrust (EL)

¹ ELT L 347, 20.12.2013, lk 320.

² ELT L 347, 20.12.2013, lk 289.

³ ELT L 347, 20.12.2013, lk 470.

⁴ ELT L 347, 20.12.2013, lk 487.

⁵ ELT L 347, 20.12.2013, lk 259.

⁶ ELT L 347, 20.12.2013, lk 303.

nr 508/2014 Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2328/2003, (EÜ) nr 861/2006, (EÜ) nr 1198/2006 ja (EÜ) nr 791/2007 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1255/2011¹,

- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. juuni 2015. aasta määrust (EL) 2015/1017, mis käsitleb Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi, Euroopa investeerimismõustamise keskust ja Euroopa investeerimisprojektide portaali ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1291/2013 ja (EL) nr 1316/2013 – Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fond²,
- võttes arvesse komisjoni teatist „Investeerimine töökohtade loomisse ja majanduskasvu elavdamisse: Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide panuse maksimeerimine“ (COM(2015)0639),
- võttes arvesse oma 11. mai 2016. aasta resolutsiooni ühtekuuluvuspoliitika kiirema rakendamise kohta³,
- võttes arvesse oma 6. juuli 2016. aasta resolutsiooni innovatsioonile suunatud koostoime kohta Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide, programmi „Horisont 2020“ ning muude Euroopa innovatsioonifondide ja ELi programmide vahel⁴,
- võttes arvesse oma 26. novembri 2015. aasta resolutsiooni 2014.–2020. aasta ühtekuuluvuspoliitika lihtsustamise ja tulemuslikkuse suurendamise kohta⁵,
- võttes arvesse nõukogu 26. veebruari 2016. aasta järeldusi investeerimise kohta töökohtade loomisse ja majanduskasvu elavdamisse ning Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide panuse maksimeerimise kohta,
- võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 25. mai 2016. aasta arvamust komisjoni teatise kohta „Investeerimine töökohtade loomisse ja majanduskasvu elavdamisse: Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide panuse maksimeerimine“ (COM(2015)0639),
- võttes arvesse Regioonide Komitee 8.–9. juuli 2015. aasta arvamust „Partnerluslepinguid ja rakenduskavasid puudutavate läbirääkimiste tulemused“,
- võttes arvesse majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust käsitlevat kuuendat aruannet (COM(2014)0473),
- võttes arvesse liidu sisepoliitika peadirektoraadi (struktuuri- ja ühtekuuluvuspoliitika osakond B) 2016. aasta juuni uuringut pealkirjaga „Maximisation of synergies between European Structural and Investment Funds and other EU instruments to attain the Europe 2020 goals“, milles käsitletakse Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide ning teiste ELi vahendite koostoime suurendamist, et saavutada strateegia „Euroopa 2020“ eesmärgid,

¹ ELT L 149, 20.5.2014, lk 1.

² ELT L 169, 1.7.2015, lk 1.

³ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0217.

⁴ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0311.

⁵ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2015)0419.

- võttes arvesse liidu sisepoliitika peadirektoraadi (struktuuri- ja ühtekuuluvuspoliitika osakond B) 2016. aasta septembri uuringut pealkirjaga „Evaluation of the Report under Article 16(3) of the CPR“, milles käsitletakse hinnangut ühissätete määruse artikli 16 lõike 3 kohasele aruandele,
 - võttes arvesse liidu sisepoliitika peadirektoraadi (struktuuri- ja ühtekuuluvuspoliitika osakond B) 2016. aasta septembri analüüsi pealkirjaga „Financial instruments in the 2014-20 programming period: first experiences of Member States“, milles käsitletakse 2014.–2020. aasta programmitöö perioodi rahastamisvahendeid ja liikmesriikide esialgseid kogemusi,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 52,
 - võttes arvesse regionaalarengukomisjoni raportit ning tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni, eelarvekomisjoni, transpordi- ja turismikomisjoni, põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni ning kultuuri- ja hariduskomisjoni arvamusi (A8-0385/2016),
- A. arvestades, et ühtekuuluvuspoliitika kulutused moodustavad olulise osa ELi eelarvest, küündides ligikaudu ühe kolmandikuni kogukuludest;
- B. arvestades, et Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondid, mille eelarve on 2014.–2020. aastal 454 miljardit eurot, on ELi peamine investeerimispoliitika vahend ning paljudes liikmesriikides väga oluline avaliku sektori investeeringute allikas, andes tulemuseks töökohtade, majanduskasvu ja investeeringute suurendamise kogu ELis ning piirkondlike ja kohalike erinevuste vähendamise majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse edendamiseks;
- C. arvestades, et partnerluslepingud on aluseks komisjoni esitatud artikli 16 lõike 3 kohasele aruandele;
- D. arvestades, et perioodi 2014–2020 partnerluslepingute ja rakenduskavade läbirääkimiste puhul on olnud tegemist ajakohastatud, tugevalt kohandatud ja intensiivse protsessiga, kus on uus raamistik tulemuslikkuse, eeltingimuste ja valdkondliku keskendumise kohta, kuid see on samas kaasa toonud suured viivitused ühtekuuluvuspoliitika rakendamise tegelikus alustamises, muu hulgas puuduste tõttu mõne piirkonna ja liikmesriigi haldussuutlikkuses, ja seda on veelgi aeglustanud korraldusasutuste määramise menetlus;
- E. arvestades, et kahtlemata ei saanud rakenduskavasid õigel ajal vastu võtta õigusraamistiku hilise vastuvõtmise tõttu 2013. aasta lõpus, sest mitmeaastast finantsraamistikku käsitlevad läbirääkimised olid pikad ja kokkuleppe saavutamine viibis; arvestades, et seetõttu hakati rakenduskavasid rakendama loiult, mis mõjutas meetme kasutuselevõtmist kohapeal;
- F. arvestades, et ühissätted kehtestati kõigile viiele Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondile, mis tugevdas nende omavahelist seotust;
- G. arvestades, et ühtekuuluvuspoliitikas on käesoleval perioodil palju poliitilisi ja majanduslikke probleeme nii finantskriisi tõttu, mis viib paljudes liikmesriikides avaliku sektori investeeringute vähenemise ja selleni, et avaliku sektori investeeringute

peamisteks vahenditeks jäävad paljudes liikmesriikides Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide vahendid ning liikmesriikide kaasrahastamine, kui ka rändekriisi pärast;

- H. arvestades, et programmitöö perioodil 2014–2020 on ühtekuuluvuspoliitika tänu valdkondlikule keskendumisele ja liidu prioriteetide ja eesmärkide toetamisele omandanud fokuseerituma poliitilise lähenemisviisi;
- I. arvestades, et Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondid on sel perioodil rohkem tulemustele orienteeritud ja põhinevad investeerimiskeskonnal, mis võimaldab suuremat tõhusust;
- J. arvestades, et ühtekuuluvuspoliitika raames tehtavad investeeringud peavad olema paremas kooskõlas Euroopa 2020. aasta aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia ning Euroopa poolaasta prioriteetidega;
- K. arvestades, et parema rakendamise rakkerühm on aidanud leevendada rahaliste vahendite eraldamisega seotud kitsaskohti ja mahajäämust;

Jagatud tulemused, teabevahetus ja nähtavus

- 1. märgib, et Euroopas on käsil keeruline aeg nii majanduslikus kui ka poliitilises mõttes, mistõttu on kodanike ootustele vastav tulemuslik, majanduskasvule ja tööhõivele suunatud ning piirkondlikele erivajadustele kohasem investeerimispoliitika vajalikum kui kunagi varem, et lahendada liidus töötuse ja sotsiaalse ebavõrdsusega seotud probleemid ja luua Euroopa lisaväärtust; on veendunud, et kodanike usalduse taastamiseks peaks EL ellu viima kohandamisprotsessid, järgimaks Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 9 sätestatud nõudeid;
- 2. märgib, et ajavahemiku 2014–2020 ühtekuuluvuspoliitika on põhjalikult ümber töötatud ning see nõuab kõikidel valitsustasanditel muutusi nii mentaliteedis kui ka töömeetodites, sealhulgas horisontaalset koordineerimist ja sidusrühmade kaasamist ning, niivõrd kui see on võimalik, ka kogukonna juhitud kohalikkude arengut; juhib tähelepanu asjaolule, et sageli eiratakse hiljutisi ettevaatavaid ja eeskujulikke reforme, kuid et ühtekuuluvuspoliitikat peetakse tihti endiselt pigem tavapäraseks kulupoliitikaks kui investeerimispoliitikaks, millel on käegakatsutavad tulemused;
- 3. on seisukohal, et ühtekuuluvuspoliitika projektide põhilises teabevahetuses tuleks keskenduda Euroopa lisaväärtusele, solidaarsusele ja edulugude nähtavusele, rõhutades samal ajal, kui oluline on nii vahetada parimaid tavasid kui ka õppida projektidest, mille eesmärgid ei saavutata; nõuab kindlalt Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide teemal toimuva teabevahetuse ajakohastamist ja tõhustamist; rõhutab vajadust tuvastada ja rakendada uusi vahendeid ühtekuuluvuspoliitika tulemuste edastamiseks; palub riikide ametiasutustel osana järjekindlast andmebaaside loomisest ja ajakohastamisest investeerida piirkondlikusse teabe- ja andmetekogumisse, võttes arvesse kohalikke ja piirkondlikke vajadusi, eripärasid ja prioriteete (nagu see toimib juba olemasoleva aruka spetsialiseerimise platvormi puhul), mis võimaldaks kodanikel tõhusamalt kontrollida projektide Euroopa lisaväärtust;
- 4. rõhutab tõsiasja, et Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidega seotud teabevahetuse

ja fondide nähtavuse parandamiseks peab suuremat tähelepanu pöörama sidusrühmade ja toetusesaajate osalemisele ning kodanike mõtestatud kaasamisele ühtekuuluvuspoliitika kujundamisse ja rakendamisse; nõuab lisaks tungivalt, et komisjon, liikmesriigid, piirkonnad ja linnad jagaksid rohkem teavet nii ühtekuuluvuspoliitika saavutuste kui ka sellest saadud õppetundide kohta ja esitaksid kooskõlastatud ja sihipärase tegevuskava;

Valdkondlik keskendumine

5. kiidab heaks valdkondliku keskendumise, kuna see on osutunud kasulikuks vahendiks, mis on aidanud välja töötada suunitletud poliitikat, viia tulemuslikumalt ellu ELi prioriteete ja strateegiat „Euroopa 2020“ ning edendada teadmiste muutmist innovatsiooniks, töökohtadeks ja majanduskasvuks; kutsub seetõttu liikmesriike ning piirkondlikke ja kohalikke ametiasutusi üles tegema selgeid otsuseid investeerimisprioriteetide kohta ning lähtuma projektide valikul Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide seatud selgetest prioriteetidest ning kasutama ühtlustatud ja tõhusaid rakendusmenetlusi;
6. märgib, et valdkondliku keskendumise analüüs peaks aitama esile tuua seda, kuidas on liikmesriikide strateegilised valikud ja vahendite eraldamine temaatilistele eesmärkidele vastavuses piirkondade konkreetsete vajadustega; peab kahetsusväärseks, et see asjaolu on komisjoni artikli 16 kohases aruandes vähem nähtav;
7. leiab, et ühtekuuluvuspoliitika tulemusi ja eeliseid tuleb tõhusamalt rõhutada ning seejuures ei ole vähetähtis eesmärk taastada usk Euroopa projekti;
8. nõuab tungivalt et ühtekuuluvuspoliitika säilitaks valdkondliku keskendumise, võimaldades samal ajal sellist paindlikkust, millest piisaks eri piirkondade, eelkõige vähim arenenud piirkondade erivajadustega arvestamiseks, nagu on sätestatud eeskirjades; kutsub üles investeerima Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide vahendeid jätkuvalt üleminekupiirkondadesse, et säilitada juba kasutusele võetud ressursside ja jõupingutuste mõju;
9. rõhutab iseäranis asjaolu, et arvesse tuleks võtta linna- või maapiirkondade, nn mahajäänud piirkondade, üleminekupiirkondade ja püsivate ebasoodsate looduslike või geograafiliste tingimustega piirkondade olukorda ning töötada välja asjakohane ja konkreetne toetuspoliitika nende piirkondade arendamiseks, kellel oleks ilma ühtekuuluvuspoliitikata väga raske arenenud riikidele järele jõuda; palub komisjonil järgida ja tõhustada strateegiaid linnade tegevuskava rakendamiseks koos omavalitsuste ja suurlinnapiirkondadega, mida peetakse ELi kasvukeskusteks; tuletab sellega seoses meelde, et tähtis on võimaldada liikmesriikidele ja piirkondadele piisavat paindlikkust eesmärgiga toetada uusi poliitilisi väljakutseid, näiteks neid, mis on seotud sisserändega (pidades silmas ühtekuuluvuspoliitika esialgseid ja endiselt olulisi eesmärke ning piirkondade konkreetseid vajadusi), ja ühtekuuluvuspoliitika digitaalset mõõdet laiemas mõttes (sh info- ja kommunikatsioonitehnoloogia ning lairibajuurdepääsu küsimusi, mis on seotud digitaalse ühtse turu väljakujundamisega); juhib tähelepanu energialiidu strateegiale, ringmajanduse strateegiale ning ELi kohustustele Pariisi kliimakokkuleppe raames, sest Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidel on oluline roll nende elluviimisel;

10. on seisukohal, et suuremat tähelepanu tuleks pöörata allpiirkondadele, kus probleemide märkimisväärne kuhjumine väljendub tihti vaesusekolletena, segregeeritud kogukondadena ja puudust kannatavate piirkondadena, kus on suur osakaal tõrjutud rühmadel, näiteks romadel;
11. toetab ühtekuuluvuspoliitikas suurtele taristuprojektidele keskendumise asemel keskendumist järk-järgult rohkem teadmispõhise majanduse, innovatsiooni ja sotsiaalse kaasatuse ergutamisele ja osalejate, sealhulgas kodanikuühiskonna osalejate suutlikkuse arendamisele ja mõjuvõimu suurendamisele, võttes samal ajal arvesse eripärasid vähemarenenud piirkondades, kus on endiselt vaja toetust taristu väljaarendamise valdkonnas ja kus turupõhised lahendused ei ole alati võimalikud, unustamata aga ka paindlikkust, et iga liikmesriik saaks teha investeeringuid kooskõlas oma partnerluskokkulepetes sätestatud majanduse, sotsiaalse ja territoriaalse arengu edendamise prioriteetidega;
12. on arvamusel, et Euroopa struktuuri- ja investeerimisfonde, sh eriti Euroopa territoriaalse koostöö programme tuleks kasutada kvaliteetsete töökohtade ning kvaliteetsete elukestva õppe ja kutseõppe või ümberõppe süsteemide, sh koolide taristu loomiseks ja nende loomise stimuleerimiseks, et võimaldada töötajatel headel tingimustel kohaneda tööelu muutuva reaalsusega, samuti jätkusuutliku majanduskasvu, konkurentsivõime ja arengu ning ühise heaolu ergutamiseks, et saavutada sotsiaalselt õiglane, jätkusuutlik ja kaasav Euroopa, pannes erilist rõhku kõige vähem arenenud aladele ja sektoritele, kus on struktuurseid probleeme, ning kõige haavatavamate ja kaitsetumate ühiskonnarühmade, eriti noorte (koostöös selliste programmidega nagu Erasmus+) ning kõige madalamate oskuste või kvalifikatsiooniga isikute toetamisele, edendamaks suuremat tööhõivet ringmajanduse abil ja vältimaks varajast haridussüsteemist lahkumist; juhib tähelepanu asjaolule, et Euroopa Sotsiaalfond (ESF) on vahend, mis toetab avaliku huviga seotud poliitika rakendamist;
13. väljendab muret, et töötus – eelkõige noorte ja naiste töötus ning töötus maapiirkondades – püsib vaatamata kõigile jõupingutustele paljudes liikmesriikides väga kõrge ning ühtekuuluvuspoliitika peab ka siin pakkuma lahendusi; soovib komisjonil pöörata rohkem tähelepanu ühtekuuluvuspoliitika mõjule tööhõive edendamisele ja töötuse vähendamisele; märgib seoses sellega, et noorte tööhõive algatus on 20 toetuskõlblikus liikmesriigis integreeritud 34 ESFi programmi, mis võimaldab seetõttu töötutel noortel sellest algatusest kasu saada, et kindlaks määrata oma oskused ja kvalifikatsioonid; väljendab siiski muret selle pärast, et noorte tööhõive algatuse rakendamise alustamine on viibinud, ja selle pärast, kuidas teatud piirkondades noorte tööhõive algatust rakendatakse; nõuab tungivalt, et liikmesriigid pingutaksid rohkem sisulise ja tuntava mõju kiireks ja edukaks saavutamiseks investeeritud rahaliste vahendite mõjul, eelkõige seoses ettemaksetena eraldatud vahenditega, ning noorte tööhõive algatuse nõuetekohaseks rakendamiseks ning noortele töötajatele inimväärsete töötingimuste tagamiseks; nõuab, et eelkõige tuleb arvesse võtta äriühingute tegelikke vajadusi ja kasutada Euroopa struktuuri- ja investeerimisfonde koolitusvajaduste täitmiseks, et luua tõelisi tööhõivevõimalusi ja saavutada pikaajaline tööhõive; on seisukohal, et ühtekuuluvuspoliitikas peaks käsitlema eelkõige noorte töötuse vastu võitlemist, sotsiaalset kaasamist ja tulevase demograafilisi probleeme, millega Euroopa praegu ja lähitulevikus silmitsi seisab; nõuab noorte tööhõive algatuse jätkamist ka pärast 2016. aastat, et teha edasisi pingutusi noorte tööpuudusega

võitlemiseks, kuid sealjuures muuta kohustuslikuks selle põhjalik tegevusanalüüs, et saavutada parandused, mida on vaja selle tõhusamaks muutmiseks;

14. väljendab tõsist muret, et noortegarantii puhul, millele eraldatakse 2014.–2020. aastal Euroopa Sotsiaalfondi ja spetsiaalse noorte tööhõive algatuse kaudu kokku 12,7 miljardit eurot ja mida sellise rahastamise tõttu juba peetakse noorte tööhõive tõstmiseks tehtavate jõupingutuste liikumapanevaks jõuks, ei ole komisjon viinud läbi kulude-tulude analüüsi, mis on kõikide komisjoni oluliste algatuste puhul standardmenetlus; märgib, et seetõttu puudub teave selle garantii üle-euroopalise rakendamise võimalike üldiste kulude kohta ning, nagu Euroopa Kontrollikoda on rõhutanud, on oht, et kogu rahastamise summa ei pruugi olla piisav;
15. rõhutab, kui tähtis on teabevahetus ja eelkõige digitaalne side, mille kaudu teave võimaliku abi kohta koolituse, praktikakoha või Euroopa Liidu fondidest kaasrahastatud töökoha leidmisel saab jõuda võimalikult paljude noorteni; nõuab tihedamat teabevahetust, et edendada selliseid portaale nagu DROP'PIN ja EURES ning suurendada võimalusi noorte liikuvuseks siseturul, mida peetakse suurimaks kasutamata potentsiaaliks võitluses tööpuuduse vastu ELis;
16. palub komisjonil tagada, et liikmesriigid järgiksid Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidest toetatavate projektide elluviimisel puuetega inimeste õiguste konventsiooni, sh eesmärki soodustada üleminekut puudega inimeste hooldusasutustes elamiselt kogukonnas elamisele;
17. tuletab meelde, et üleeuroopalise transpordivõrgu põhivõrgu lõpuleviimine on Euroopa transpordipoliitika prioriteet ning Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondid on selle projekti elluviimisel väga olulised vahendid; rõhutab, et Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide võimalused tuleb ära kasutada üleeuroopalise transpordivõrgu põhivõrgu ja üldise võrgu potentsiaali ühendamiseks piirkondliku ja kohaliku transporditaristuga; tunnistab Ühtekuuluvusfondi tähtsust Euroopa taristu ja ühenduvuse parandamisel ning nõuab nimetatud fondi säilitamist 2020. aasta järgses uues finantsraamistikus;
18. rõhutab, et transpordi mitmeliigilisus peaks olema oluline element Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidest rahastatavate taristuprojektide hindamisel, aga see ei tohiks olla esitatud projektide hindamise ainuke kriteerium, eriti selliste liikmesriikide puhul, kes peavad transporditaristusse tegema väga suuri investeeringuid;
19. rõhutab vajadust säilitada traditsioonilised tegevusalad, sealhulgas käsitöötraditsioon ja sellega seonduvad oskused, ning vajadust koostada strateegiad traditsiooniliste tegevusaladega seotud ettevõtluse kasvu soodustamiseks, et säilitada selle sektori kultuuriline identiteet; juhib tähelepanu vajadusele toetada kutseõppega seotud praktilist tööd ning noorte oskustöölise liikuvust;

Eeltingimused

20. rõhutab, et eeltingimuste tõhus kontrollimine on vajalik andmete säilitamiseks püüdluste ja saavutuste kohta; on seisukohal, et eeltingimused, eriti aruka spetsialiseerumise teadus- ja innovatsioonistrateegiate (RIS3) eeltingimus, on osutunud kasulikeks, ning soovib nende jätkuvat parandamist; rõhutab, et mikro-, väike- ja

keskmise suurusega ettevõtete tugevdamisele tuleks pöörata rohkem tähelepanu;

21. juhib tähelepanu asjaolule, et märkimisväärne osa eeltingimustest on veel täitmata; nõuab seepärast praeguse olukorra analüüsimist ja sihipärast tegutsemist selle puuduse kõrvaldamiseks, tegemata samas järeleandmisi vahendite optimaalse kasutusele võtmise osas ning vähendamata ühtekuuluvuspoliitika tõhusust;

Tulemuspõhine eelarvestamine

22. rõhutab, et perioodi 2014–2020 õigusraamistik ja partnerluslepingud on kaasa toonud tugevalt tulemustele keskendunud ühtekuuluvusprogrammid ning et sellisest lähenemisviisist võiks eeskuju võtta ka ELi eelarve muude osade kulude puhul; peab tervitatavaks selliste ühiste näitajate kehtestamist, mis võimaldavad tulemusi mõõta ja võrrelda; on seisukohal, et töö näitajate kallal peab jätkuma, et parandada tõendeid Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide kulude kohta ja optimeerida projektide väljavalimist;
23. juhib tähelepanu sellele, et oluline uuendus on olnud niisuguse valdkondliku keskendumise kasutuselevõtt, mille puhul investeringud keskenduvad kindlatele eesmärkidele ja prioriteetidele, mis vastavad kõikide valdkondade kohta konkreetselt kokku lepitud tulemusnäitajatele ja eesmärkidele;
24. tuletab meelde, et kõikide liikmesriikide jaoks loodi tulemusreserv, mis moodustab 6% Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidele eraldatud ressurssidest; tuletab meelde, et riikide 2017. aasta aruannete ja 2019. aastal tulemuste läbivaatamise põhjal eraldatakse reserv ainult nende programmide ja prioriteetide jaoks, mis on oma vahe-eesmärgid saavutanud; nõuab paindlikkust uute tulemusreservi kulukohustuste võtmisel, kui programmid on saavutanud oma eesmärgid ja vahe-eesmärgid lähiaastatel; palub komisjonil hinnata, kas tulemusreservil on tõepoolest lisaväärtus või on see põhjustanud täiendavat bürokraatiat;

Euroopa poolaasta

25. võtab teadmiseks, et liikmesriigid on programmitöö protsessis leidnud, et enam kui kaks kolmandikku 2014. aastal vastu võetud riigipõhistest soovitustest on ühtekuuluvuspoliitika investeringute seisukohast asjakohased, ja väljendab heameelt seoses asjaoluga, et nad on seda oma programmitöö prioriteetide puhul arvesse võtnud; mõõnab, et riigipõhiste soovituste tõttu võidakse lähiajal muuta Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide programme, et tagada toetus liikmesriikide struktuurireformidele; juhib tähelepanu asjaolule, et riigipõhised soovitused ja riiklikud reformikavad kujutavad endast selget seost Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide ning Euroopa poolaasta protsesside vahel;
26. rõhutab ühtekuuluvuspoliitika ja Euroopa poolaasta vahelise tasakaalustatud seose olulisust, kuna mõlemad töötavad strateegia „Euroopa 2020“ raames samade eesmärkide saavutamise suunas, piiramata aluslepingutes sätestatud sotsiaalse, majandusliku ja territoriaalse ühtekuuluvuse eesmärkide saavutamist erinevuste vähendamiseks; on arvamusel, et peaksime uuesti hindama Euroopa Strateegiliste Investeringute Fondi maksete peatamise mõistlikkust Euroopa poolaasta eesmärkidest kõrvalekaldumise korral, sest see võib majanduskasvu ja töökohtade edendamise asemel

anda vastupidise tulemuse;

Koostoime ja rahastamisvahendid

27. märgib, et Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide puhul perioodil 2014–2020 kehtiv õigusraamistik toetab rahastamisvahendeid; rõhutab siiski, et toetuste kasutamine on möödapääsmatu; nendib, et fookus tundub olevat järkjärgulisel üleminekul toetustelt laenudele ja tagatistele; toonitab, et seda arengusuunda on toetanud Euroopa investeerimiskava ja hiljuti loodud Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fond (EFSI); märgib ühtlasi, et mitut fondi hõlmava käsitusviisi kasutamine tundub jätkuvalt keeruline; arvestades selliste vahendite keerukust, rõhutab, kui oluline on asjakohaselt toetada kohalikke ja piirkondlikke asutusi nende ametnike koolitamisel, kes vastutavad vahendite haldamise eest; juhib tähelepanu sellele, et rahastamisvahendid võiksid pakkuda lahendusi ELi eelarve tõhusaks kasutamiseks, aidates koos toetustega kaasa investeeringute suurendamisele, et hoogustada majanduskasvu ja luua säästvaid töökohti;
28. juhib tähelepanu sellele, et EFSIga püütakse saavutada eraldi eesmärgid ning et seda tuuakse kiirest rakendamisest ja käimasolevate tegevuste tulemustest rääkides näiteks kui edulugu, vaatamata märkimisväärsetele puudustele, nagu ebapiisav täiendavus; palub seda silmas pidades komisjonil tuua välja konkreetsed andmed EFSI poolt majanduskasvule ja tööhõivele avaldatava mõju kohta ning esitada pärast selle hindamist Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide edukama kasutamise võimaldamiseks õpimomendid uueks programmitöö perioodiks pärast 2021. aastat; palub esitada lisaks Euroopa Kontrollikoja arvamusele nr 2/2016¹ ka analüüsi EFSI panuse kohta Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide eesmärkide täitmisel ja ülevaate selle kohta, mida EFSI on saavutanud oma prioriteetide osas;
29. juhib siiski tähelepanu andmete puudumisele rahastamisvahenditega saavutatud tulemuste ja tagajärgede kohta ning üksnes kaudsele seosele kõnealuste rahastamisvahendite ning ELi üldiste eesmärkide ja prioriteetide vahel;
30. märgib, et komisjoni artikli 16 kohane aruanne ei sisalda kuigi palju teavet eri programmide ning muude poliitikavaldkondade vahendite vahelise kooskõlastamise ja koostoime kohta ning ei ole ka alati esitanud usaldusväärseid andmeid Euroopa Sotsiaalfondi ja noorte tööjõu algatuse programmide oodatavate tulemuste kohta; rõhutab, et ühise määruse kehtestamine viie Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondi kohta on suurendanud nende vahelist koostoimet, muu hulgas ühise põllumajanduspoliitika teise samba osas; on veendunud, et koostoimet muude meetmete ja vahenditega, sealhulgas EFSI ja muude rahastamisvahenditega, tuleks investeeringute mõju suurendamiseks parandada; rõhutab, et riigiabi eeskirjad on kohaldatavad Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidele, kuid mitte EFSI-le ega programmile „Horisont 2020“, ning et see tekitab probleeme fondide, programmide ja rahastamisvahendite koostoime suurendamisel; rõhutab, et vajaliku täiendavuse ja koostoime tagamiseks EFSI, rahastamisvahendite ning Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide vahel tuleks riigiabi eeskirjade küsimust põhjalikumalt uurida, et seda vastavalt selgitada,

¹ Euroopa Kontrollikoja arvamus nr 2/2016 Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (millega muudetakse määrusi (EL) nr 1316/2013 ja (EL) 2015/1017) ettepaneku kohta ning sellele lisatud vastavalt määruse (EL) 2015/1017 artikli 18 lõikele 2 tehtud komisjoni hindamine.

lihtsustada ja kohandada; kutsub komisjoni üles koostama korraldusasutustele põhjalikud suunised EFSI ühendamiseks koostöös liikmesriikidega ja otse hallatavate rahastamisvahenditega, sealhulgas Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide, Euroopa ühendamise rahastu ja programmiga „Horisont 2020“;

31. toetab rahastamisvahendite jätkuvat tasakaalustatud kasutamist, kui need omavad lisaväärtust ja ei kahjusta tavapäraselt toetamist ühtekuuluvuspoliitika raames; rõhutab siiski, et see peaks toimuma ainult pärast rahastamisvahendite osatähtsuse hoolikat hindamist ühtekuuluvuspoliitika eesmärkide täitmisel; rõhutab, et kõigil piirkondadel tuleb säilitada mitmekesised rahastamisvõimalused, samas kui teatavates valdkondades jäävad toetused kõige kohasemaks vahendiks majanduskasvu ja tööhõive eesmärkide saavutamisel; palub, et komisjon esitaks ettepaneku stiimulite kohta, et korraldusasutused oleksid paremini teavitatud rahastamisvahendite kasutusvõimalustest ja kasutusvaldkondadest, ja analüüsiks koostöös liikmesriikidega ja keskselt hallatavate programmide toetuste ja tagasimakstava abi haldamise kulusid; rõhutab, et rahastamisvahendeid käsitlevad selged, järjepidevad ja sihipärased eeskirjad, mis aitavad lihtsustada ettevalmistus- ja rakendamisprotsessi vahendite haldajate ja toetusesaajate jaoks, on nende tulemuslikuks rakendamiseks võtmetähtsusega; juhib tähelepanu algatusraportile „Sobivaim rahastamisvahendite kombinatsioon Euroopa piirkondadele: rahastamisvahendite ja toetuste tasakaalustamine ELi ühtekuuluvuspoliitikas“;

Lihtsustamine

32. märgib, et programmitöö perioodi 2014–2020 üks põhieesmärke on Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidest abi saamise lihtsustamine abisaajate jaoks, ja tunnistab, et lihtsustamine on peamisi tegureid rahastamisele juurdepääsu parandamisel;
33. väljendab heameelt selle üle, et Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide praegune ajakohastatud õigusraamistik pakub uusi lihtsustamise võimalusi, osutades ühistele abikõlblikkuse eeskirjadele, lihtsustatud kuluvõimalustele ja e-valitsusele; peab siiski kahetsusväärseks, et komisjoni artikli 16 lõike 3 kohane aruanne ei hõlma konkreetset teavet lihtsustatud kuluvõimaluste kasutamise kohta; rõhutab vajadust teha suuremaid jõupingutusi lihtsustatud kuluvõimaluste täieliku potentsiaali arendamiseks halduskoormuse leevendamise eesmärgil; märgib, et nii abisaajad kui ka korraldusasutused vajavad olulisi lihtsustamismeetmeid, mis keskenduksid riigihangetele, projekti juhtimisele ja audititele nii programmi rakendamise ajal kui ka selle järel;
34. palub, et komisjon viiks seetõttu läbi ELi rahastusega (nii toetuste kui ka rahastamisvahendite kujul) kaasneva halduskoormuse kulude järjepideva hindamise, pidades muu hulgas silmas selliseid aspekte nagu aeg, kulud ja bürokraatia, tuginedes perioodil 2007–2013 ja uue perioodi alguses alates 2014. aastast kogunenud tõenditele;
35. soovib tulevasel programmitöö perioodil alates 2021. aastast kõigil valitsemistasanditel töötada ühtse auditi süsteemi suunas ja kaotada mitmekordne kontroll erinevatel valitsustasanditel; palub tungivalt, et komisjon täpsustaks praeguste suuniste ulatust ja õiguslikku seisundit Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide suhtes ja töötaks tihedas koostöös korraldusasutuste ja kõigi asjaomaste tasandite auditeerimisasutustega välja auditeerimisküsimuste ühise tõlgenduse; kordab, et

lihtsustamise valdkonnas on vaja täiendavat arengut, sh eriti noortele suunatud programmide puhul, suurendades muu hulgas kontrollimeetmete proportsionaalsust; väljendab heameelt seoses Euroopa Komisjoni moodustatud lihtsustamise kõrgetasemelise töörühma esialgsete tulemustega;

36. soovitab luua standardmenetlused rakenduskavade koostamiseks ja haldamiseks, eriti olukordadeks, mis hõlmavad arvukaid territoriaalse koostöö programme;

Haldussuutlikkus

37. märgib, et liikmesriikidel on erinev halduskultuur ja erinev tulemuslikkus oma poliitikaraamistikus, millest aga eeltingimused peaksid aitama üle saada; rõhutab vajadust tugevdada ühtekuuluvuspoliitika ja Euroopa poolaasta raames prioriteedina haldussuutlikkust, eelkõige liikmesriikides, kus rahaliste vahendite kasutamise tase on madal; märgib, et liikmesriikidele, piirkondadele ja kohalikele omavalitsusüksustele tuleb rahastustaotluste koostamise ajal pakkuda tehnilist, asjatundlikku ja praktilist abi; hindab kõrgelt vahendi JASPERS tulemusi ja kordab, et investeeringute puudulik planeerimine põhjustab olulisi viivitusi projektide elluviimisel ja vahendite ebatõhusat kasutamist;
38. juhib tähelepanu sellele, et mõnede programmide aeglane käivitamine, keerukate projektidega seotud vähene haldussuutlikkus, täheldatud viivitused projektide lõpetamisel, liikmesriikide halduskoormus, liigne reguleerimine ja vead riigihankemenetlustes on peamised takistused ühtekuuluvuspoliitika rakendamisel; peab koostöös liikmesriikidega toimivas eelarve täitmises äärmiselt tähtsaks selliste tarbetult keeruliste protsesside ja menetluste kindlakstegemist ning lihtsustamist, mis tekitavad lisakoormust nii ametiasutustele kui ka toetusesaajatele; juhib tähelepanu sellele, et haldussuutlikkust tuleb pidevalt parandada, jälgida ja tugevdada; on seetõttu arvamusel, et sellega seoses tuleb kasutada toimivaid ja paindlikke e-halduse lahendusi ning parandada teavitamist ja koordineerimist liikmesriikide vahel; rõhutab lisaks vajadust pöörata rohkem tähelepanu haldustöötajate koolitamisele;
39. juhib tähelepanu sellele, et lihtsustamisega seotud kohandatud õigusraamistikud, tingimused ja lahendused (näiteks Taix Regio Peer 2 Peer piirkondadevaheline vahetussüsteem) võivad haldussuutlikkust silmas pidades täita erinevate piirkondade vajadusi ja lahendada nende probleeme tulemuslikumalt;

Euroopa territoriaalne koostöö

40. rõhutab, eelkõige piirialade ebavõrdsuse vähendamise seisukohast, et Euroopa territoriaalse koostöö Euroopa lisaväärtus peaks kajastuma ka ühtekuuluvuspoliitika selle eesmärgi eraldiste suurendamises ning see tuleks esimesel võimalusel ette võtta; kutsub samal ajal liikmesriike üles tagama vajalikud kaasrahastamisvahendid; rõhutab, et see vahend tuleb ühtekuuluvuspoliitikas säilitada ka pärast 2020. aastat ning see peaks olema üks põhielemente;
41. rõhutab makropiirkondlike strateegiate olulisust, mis on tõestanud oma kasulikkust piirkondliku koostöö arendamise ja kaasatud piirkondade majanduse arengu vahenditena; tuleb meelde kohalike ja piirkondlike ametiasutuste olulist rolli kõnealuses strateegias sisalduvate algatuste edukuses;

42. soovib intensiivsemalt kasutada muudetud ja täiendatud ETKRi õiguslikku vahendit territoriaalse koostöö õigusliku alusena;
43. teeb ettepaneku siduda RIS3 püsivalt piirkondadevahelise koostööga ELi-ülesel tasandil, kasutades selleks eelistatavalt Interregi programmi püsielementi;
44. rõhutab, et tulemustele orienteerituse kontseptsiooni jaoks on vaja tagada projektide tasandil kvaliteetne koostöö Interregi programmidega ning kohandada hindamismeetodeid ja -kriteeriume, et võtta arvesse iga programmi eripära; kutsub komisjoni, liikmesriike ja korraldusasutusi üles tegema koostööd ning vahetama teavet ja parimaid tavaid nii, et tulemustele orienteeritust rakendataks ja käsitletaks võimalikult tulemuslikult, arvestades Euroopa territoriaalse koostöö eripära;
45. rõhutab Interregi programmide rahastamisvahendite kasutamise võimalusi, sest täiendavate toetustena aitavad need investeringute suurendamise, uute töökohtade loomise, paremate tulemuste saavutamise võimaldamise ja projektide tõhusamaks muutmise kaudu toetada VKEsid ning arendada teadusuuringuid ja innovatsiooni;
46. väljendab kahetsust üldsuse vähesa teadlikkuse pärast Euroopa territoriaalse koostöö programmide ja nende programmide ebapiisava läbipaistvuse pärast ning nõuab tõhusamat teavitamist lõpetatud projektide tulemustest; kutsub komisjoni, liikmesriike ja korraldusasutusi üles looma koostöömehhanisme ja ulatuslikke institutsioonilisi platvorme, et tagada suurem nähtavus ja teadlikkuse suurenemine; kutsub komisjoni üles andma ülevaate Euroopa territoriaalse koostöö programmide ja projektide senistest saavutustest;

Partnerluspõhimõtte ja mitmetasandiline valitsemine

47. kiidab heaks käesoleva rahastamisperioodi läbirääkimistel kokku lepitud käitumisjuhendi, mis sisaldab hästi toimiva partnerluse miinimumnõudeid; nendib, et juhend on parandanud partnerluspõhimõtte rakendamist enamikus liikmesriikides, kuid väljendab kahetsust, et paljud liikmesriigid on partnerluslepingute ja rakenduskavade läbirääkimised ja täideviimise suures osas tsentraliseerinud; rõhutab vajadust tagada piirkondlike ja kohalike ametiasutuste ning muude sidusrühmade aktiivne osalemine kõigis etappides ning nõuab seetõttu, et edaspidi oleks tagatud nende tõeline kaasamine läbirääkimistel ja rakendamisprotsessis, arvestades iga riigi konkreetseid institutsioone; usub, et liigne tsentraliseerimine ja usalduse puudumine on samuti põhjustanud viivitusi Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide rakendamisel, sest mõned liikmesriigid ja korraldusasutused ei ole kuigi innukad andma kohalikele ja piirkondlikele ametiasutustele suuremat vastutust ELi vahendite haldamise eest;
48. rõhutab, et komisjon peab selgitama liikmesriikide ja piirkondade tulemuslikkust seoses ühissätete määruse artiklis 5 sätestatud põhimõtetega, pannes eriti rõhku sellele, kuidas ergutada valitsust partnerluspõhimõtet täielikult kohaldama; rõhutab, et ELi ühtekuuluvuspoliitika parema tunnustamise eeltingimuseks on jagatud vastutus;
49. toetab komisjoni uut käsitusviisi, mis seisneb spetsiifiliste töörühmade loomises, see tähendab, et luuakse projektimeeskonnad, kelle eesmärk on tagada Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide vahendite parem haldamine liikmesriikides, ning kutsub üles seda lähenemisviisi edasi arendama;

50. rõhutab, et tuleviku ühtekuuluvuspoliitika peab kaasama toetavaid meetmeid, mis aitaksid põgenikke edukalt integreerida ELi tööturule, aidates nii kaasa majanduskasvule kui ka üldisele ohutuse tagamisele ELis;

Tulevane ühtekuuluvuspoliitika

51. rõhutab, et Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondid aitavad liikmesriikides kaasa SKP, töökohtade loomise ja majanduse kasvule – see on oluline tahk, mida tuleks arvesse võtta ka 2017. aastal esitatavas seitsmendas ühtekuuluvust käsitlevas aruandes; juhib lisaks tähelepanu asjaolule, et olulised investeeringud vähemarenenud piirkondadesse aitavad kaasa SKP kasvule ka arenenumates liikmesriikides; leiab, et kui Ühendkuningriigi valitsus peaks ametlikult käivitama artikli 50, tuleks seitsmendas ühtekuuluvust käsitlevas aruandes arvesse võtta ka Brexiti võimalikku mõju struktuuripoliitikale;
52. on arvamusel, et SKP ei pruugi olla ainus õiguspärane näitaja vahendite õiglase jaotamise tagamiseks, ja et edaspidi tuleks vahendite eraldamise üle otsustamisel arvesse võtta ka konkreetseid territoriaalseid vajadusi ja programmiga hõlmatud piirkondade arendamiseks kokkulepitud programmi prioriteetide tähtsust; peab oluliseks, et edaspidi kaalutaks lisaks SKP-le ka uute dunaamiliste näitajate kasutusele võtmist; märgib, et paljud Euroopa piirkonnad seisavad silmitsi kõrge töötuse määra ja elanikkonna vähenemisega; palub komisjonil kaaluda nn demograafilise näitaja väljatöötamist ja kasutusele võtmist;
53. tuletab meelde, et märkimisväärne hulk riiklikke investeeringuid tehakse kohalikul ja piirkondlikul tasandil; rõhutab, et Euroopa rahvamajanduse ja regionaalse arvepidamise süsteem (ESA) ei tohi piirata kohalike ja piirkondlike omavalitsuste võimet teha vajalikke investeeringuid, kuna see takistaks liikmesriikidel kaasfinantseerida struktuurifondidest toetuse saamiseks kõlblikke projekte ja muudaks nii võimatuks nende oluliste rahaliste vahendite kasutamise majanduskriisist väljumiseks ning majanduskasvu ja tööhõive taastamiseks; soovib tungivalt komisjonil ESA rangelt ühe aasta põhine lähenemisviis ümber hinnata, nii et Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidest rahastatavaid avaliku sektori kulusid loetaks kapitaliinvesteeringuteks ning mitte üksnes võlaks või tegevuskuluks;
54. rõhutab, et Euroopa territoriaalset koostööd, mis toetab Lissaboni lepingus sätestatud territoriaalse ühtekuuluvuse põhimõtet laiemalt, on võimalik parandada; ergutab seetõttu kõiki tulevast poliitikat käsitlevate läbirääkimistega seotud sidusrühmi tugevdama seda territoriaalse ühtekuuluvuse mõõdet; palub, et komisjon omistaks Euroopa territoriaalsele koostööle seitsmendas ühtekuuluvusaruandes vajalikul määral tähtsust;
55. on seisukohal, et tulevikus tuleb säilitada valdkondlik keskendumine, kuna see on tõestanud oma toimivust; ootab komisjonilt ülevaadet selle kohta, milliseid saavutusi on valdkondlik keskendumine ühtekuuluvuspoliitikas kaasa toonud;
56. on veendunud, et edasine tulemuslikkusele orienteeritud ühtekuuluvuspoliitika peab põhinema püüdluste ning saavutatud tulemuste ja mõju mõõtmiseks sobivate andmetel ja näitajatel ning eelneval kogemusel kohalikul ja piirkondlikul tasandil asjaomases valdkonnas (tulemuspõhine eelarvestamine, eeltingimused ja valdkondlik

keskendumine), kuna see annab kohalikele ja piirkondlikele ametiasutustele, sealhulgas neile, kes ei ole seni püüdnud asjaomast käsitusviisi kohaldada, selged praktilised suunised ühtekuuluvuspoliitika põhimõtete rakendamiseks;

57. rõhutab, et edaspidi on vaja olemasolevad rahalised vahendid kiiremini kasutusele võtta ning kulusid tasakaalustatumalt suurendada kogu programmitsükli jooksul, et muu hulgas vältida nn retrospektiivsete projektide sagedast kasutamist, mille eesmärk on tihti vältida automaatset kulukohustustest vabastamist programmitöö perioodi lõpus; on seisukohal, et pärast üldmääruse ning fonde käsitlevate määruste vastuvõtmist saab rakenduskavade rakendamisega järgmisel rahastamisperioodil alates 2021. aastast kiiremini alustada, sest perioodi 2014–2020 ühtekuuluvuspoliitika jõupingutustega on liikmesriigid saanud juba tulemuslikkusele orienteeritud poliitika kogemuse; juhib seoses sellega tähelepanu asjaolule, et liikmesriigid peaksid vältima viivitusi rakenduskavade korraldusasutuste määramisel;
58. nõuab, et järgmise mitmeaastase finantsraamistiku vastuvõtmise seadusandlik protsess viidaks lõpule 2018. aasta lõpuks, nii et tulevase ühtekuuluvuspoliitika õigusraamistiku saaks pärast seda kiiresti vastu võtta ja see jõustuks viivitamata alates 1. jaanuarist 2021;
59. leiab, et ühtekuuluvuspoliitika peab jätkuvalt hõlmama kõiki liikmesriike ja kõiki Euroopa piirkondi ning et selle poliitika tulevase edu eelduseks on Euroopa rahastamisvahenditele juurdepääsu lihtsustamine;
60. on veendunud, et innovatsiooni ja aruka spetsialiseerumise vaim peavad koos säästva arenguga jääma ühtekuuluvuspoliitika oluliseks hooandjaks; rõhutab, et arukas spetsialiseerumine peaks olema tulevase ühtekuuluvuspoliitika peamine mehhanism;
61. rõhutab, et kehtiva mitmeaastase finantsraamistiku teises pooles on suur oht maksetaotluste kuhjumiseks alamrubriigis 1b, ja nõuab piisaval tasemel maksete assigneeringute kättesaadavaks tegemist igal aastal praeguse finantsperspektiivi lõpuni, et hoida ära tasumata arvete uus kuhjumine; rõhutab seepärast, et kolmel ELi institutsioonil on vaja välja töötada uus ühine maksekava aastateks 2016–2020 ja selle suhtes kokku leppida, et kavas esitataks selge strateegia kõigi maksevajaduste täitmiseks kuni kehtiva mitmeaastase finantsraamistiku lõpuni;
62. soovib komisjonil analüüsida Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide investeeringute tegelikku mõju eelmistel programmitöö perioodidel ning seda, mil määral on investeeritud vahendite abil saavutatud Euroopa eesmärged, ning teha algatuseks järeldusi positiivsete ja negatiivsete kogemuste kohta, et lisada investeerimisprotsessile väärtust;
63. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, Regioonide Komiteele ning liikmesriikide valitsustele ja riiklikele ja piirkondlikele parlamentidele.

SELETUSKIRI

Euroopal on olnud keeruline aeg nii majanduslikus kui ka poliitilises mõttes ja seetõttu on kodanike ootustele vastav asjakohane investeerimispoliitika vajalikum kui kunagi varem. 14. detsembril 2015 avaldas komisjon teatise COM(2015)0639 pealkirjaga „Investeeringud töökohtade loomise ja majanduskasvu elavdamise: Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide panuse maksimeerimine“. Selle teatisega täidetakse ühissätete määruse artikli 16 lõikes 3 sätestatud nõue.

Käesolevas rakendusraportis annab Euroopa Parlament komisjoni teatisele hinnangu.

Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondid, mille eelarve on 2014.–2020. aastal 454 miljardit eurot, on Euroopa Liidu (ELi) peamine investeerimispoliitika vahend. Finantskriisi tagajärjel on avaliku sektori investeeringud märkimisväärselt vähenenud, jättes enamikus liikmesriikides peamiseks avaliku sektori investeeringute vahenditeks Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide vahendid ning liikmesriikide kaasrahastamise. Mõnes liikmesriigis moodustab Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide rahastus 60–80% asjaomase liikmesriigi kogu avaliku sektori investeeringutest. Selle peamise investeerimisvahendi mõju maksimeerimine on seega ülioluline.

Raportöör märgib, et meie projektidega seotud põhilises teabevahetuses ei tuleks käsitleda mitte ainult kulutusi ja raamatupidamisarvestust, vaid see peaks olema suunatud ka Euroopa lisaväärtusele ja Euroopa edulugude nähtavusele. Lisaks nõuab ta kindlalt Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide teemal toimuva teabevahetuse ajakohastamist ja tõhustamist.

Euroopa kodanikke tuleks alati põhjalikult teavitada kõikidest huvitavatest ja innovatiivsetest projektidest, mida Euroopa nende õnnestumiseks rahastab. Seega tuleks Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide teemal toimuvat teabevahetust ajakohastada ja tõhustada.

Tulevast ühtekuuluvuspoliitikat silmas pidades on oluliseks aspektiks Euroopa poolaasta ja riigipõhiste soovitude eesmärkide ning ühtekuuluvuspoliitika eesmärkide (majanduslik, sotsiaalne ja territoriaalne ühtekuuluvus) tasakaal ning nende vastastikust täiendavust tuleks täiendavalt analüüsida.

Üheks ühissätete määramisesse sisse viidud uuenduseks on programmitöö perioodiks 2014–2020 kehtestatud eeltingimused. Eeltingimused on loodud selleks, et parandada Euroopa Liidu ja liidu piirkondade investeerimistingimusi. Komisjon avaldab oma teatises, et 75% eeltingimustest oli programmide heakskiitmise ajaks täidetud, mis tähendab, et 750 ei olnud. Juuli keskpaigaks oli see arv vähenenud 500-le.

Raportöör loodab 2017. aastal saada liikmesriikidelt eduaruanded ning täpsemad üksikasjad või põhjalikuma analüüsi strateegia „Euroopa 2020“ eesmärkide, eriti vahe-eesmärkide saavutamise üldiste edusammude ning eeltingimuste toimivuse kohta.

Poliitika tulemuslikkusele suunatuse ideed laiemalt silmas pidades on oluline samm paremuse suunas olnud sellise valdkondliku keskendumise kasutuselevõtt, mille puhul investeeringud keskenduvad kindlatele eesmärkidele ja prioriteetidele, mis vastavad asjaomase valdkonna

jaoks konkreetselt ette nähtud näitajatele ja eesmärkidele. Valdkondlik keskendumine aitab selgelt kaasa Euroopa Komisjoni kümne prioriteedi täitmisele.

Ühtekuuluvuspoliitika peaks seega säilitama valdkondliku keskendumise, võimaldades samal ajal teatavat paindlikkust, et arvestada eri piirkondade erivajadustega. Raportöör rõhutab sellega seoses eeskätt seda, et arvesse tuleks võtta selgelt eristatavalt linna- ja maapiirkondade, mahajäänud piirkondade ja teatavate püsivate ebasoodsate looduslike või geograafiliste tingimustega piirkondade (väga väikese rahvastikutihedusega põhjapoolseimad piirkonnad ning piiriülesed, saarelised, mägi- või äärepoolseimad piirkonnad) olukorda. Raportöör tuletab ühtlasi meelde, et tähtis on mitte unustada uusi poliitilisi väljakutseid, nagu sisseränne ja ühtekuuluvuspoliitika digitaalne mõõde laiemas mõttes (sh info- ja kommunikatsioonitehnoloogia ning lairibajuurdepääsu küsimused, mis on seotud digitaalse ühtse turu väljakujundamisega). Üks oluline punkt, mida tasub siinkohal rõhutada, on energialiidu strateegia, sest Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidel on oluline mitmetahuline roll selle elluviimisel.

Lihtsustamine on rahastamisele juurdepääsu tähtis tegur. Siinkohal tuleb aga kahetsusväärseks pidada, et toetusesaajatel on jätkuvalt palju takistusi ja endiselt on rohkelt keerulisi menetlusi.

Kuigi ühissätete määrus annab rahastamisvahendite kasutamiseks rohkem võimalusi ja pakub mitut fondi hõlmavat käsitusviisi, on lihtsustamise ja sarnase suunitlusega ELi poliitikainstrumentide koostoime valdkondades vaja jätkuvat arengut. Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide puhul programmitöö perioodil 2014–2020 kehtiv õigusraamistik toetab rahastamisvahendite ulatuslikumat kasutamist. Seda arengusuunda on toetanud Euroopa investeerimiskava ja eriti hiljuti loodud Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fond (EFSI). Praegu keskendutakse järkjärgulisele üleminekule toetustelt laenudele ja tagatistele ning mitut fondi hõlmava käsitusviisi kasutamine tundub jätkuvalt keeruline.

EFSI, aga ka VKEde toetamiseks mõeldud rahastamisvahendite vallas jõuti kokkuleppele läbirääkimisprotsessi lõppjärgus, mistõttu liikmesriigid ei võtnud neid vahendeid oma programmides piisavalt arvesse. EFSI toel on seni käivitunud 64 investeerimisprojekti ja vahendajatega on sõlmitud 185 VKEde rahastamiskokkulepet, milleks on kulunud 12 miljardit eurot ja mis on andnud tõuke uutele investeeringutele 100 miljardi euro väärtuses.

Euroopa territoriaalset koostööd silmas pidades tuleb juhtida tähelepanu sellele, et siin tekitab probleeme vähemalt üks oluline tegur, mis ei ole otseselt ei poliitilist, õiguslikku ega ka majanduslikku laadi. Paljud Euroopa piirkonnad on praegu demograafiliselt muutumas ja nende maapiirkondade elanike arv väheneb, sest noored asuvad maapiirkondadest elama linnadesse, mis pakuvad maapiirkondadega võrreldes rohkem võimalusi.

Liikmesriigid peavad kasutusele võtma vahendid, mis aitavad pidevalt suurendada haldussuutlikkust – näiteks edendama toimivaid ja paindlikke e-valitsuse lahendusi.

Lõpetuseks on tähtis juhtida tähelepanu asjaolule, et suur protsent ühtekuuluvuspoliitikas esinevatest vigadest on osaliselt tingitud teiste poliitikavaldkondade mõjust, nagu riigihanked, riigiabi jne.

TÖÖHÕIVE- JA SOTSIAALKOMISJONI ARVAMUS (*)

regionaalarengukomisjonile

töökohtade loomisse ja majanduskasvu elavdamisse investeerimise ning Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide panuse maksimeerimise kohta: hinnang ühissätete määruse artikli 16 lõike 3 kohasele aruandele
(2016/2148(INI))

Arvamuse koostaja (*): Georgi Pirinski

(*) Kaasatud komisjon – kodukorra artikkel 54

ETTEPANEKUD

Tööhõive- ja sotsiaalkomisjon palub vastutaval regionaalarengukomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. on üllatunud ja mures, et ühissätete määruse artikli 16 lõikes 3 nõutud aruande asemel esitas komisjon üksnes teatise partnerluskokkulepete ja rakenduskavade üle peetavate läbirääkimiste kohta, millel ei ole sisulist mõju, puudub analüüs ning mis ei vasta artikli 16 lõike 3 nõuetele;
2. on arvamisel, et Euroopa struktuuri- ja investeerimisfonde tuleb kasutada kvaliteetsete töökohtade loomiseks ja nende loomise stimuleerimiseks ning kvaliteetsete elukestva õppe ja kutseõppe või ümberõppe süsteemide edendamiseks, mis võimaldaks töötajatel kohaneda headel tingimustel tööelu muutuva reaalsusega, samuti jätkusuutliku majanduskasvu, konkurentsivõime ja arengu ning ühise heaolu ergutamiseks, et saavutada sotsiaalselt õiglane, jätkusuutlik ja kaasav Euroopa, pannes erilist rõhku kõige vähem arenenud aladele ja sektoritele, kus on struktuurseid probleeme, ning kõige haavatavamate ja kaitsetumate ühiskonnarühmade, eriti noorte ning madalama kvalifikatsiooniga isikute toetamisele ning ringmajanduse ja taastuvenergia abil suurema tööhõive edendamisele; juhib tähelepanu asjaolule, et Euroopa Sotsiaalfond (ESF) ei kujuta endast ainult investeerimisvahendit, vaid pigem vahendit, millega toetatakse avaliku huviga seotud poliitika rakendamist, samuti avaliku sektori asutuste ja sidusrühmade institutsioonilise suutlikkuse tõhustamist ning tõhusat avalikku haldust;
3. võtab teadmiseks tulemused, mida partnerluskokkulepete ja rakenduskavadega saavutada loodetakse, kuid avaldab kahetsust, et komisjon ei esitanud teatises COM(2015)0639 alati usaldusväärseid andmeid Euroopa Sotsiaalfondi ja noorte tööjõu algatuse programmide oodatavate tulemuste kohta ega ka üksikasjalikke andmeid ei Euroopa Sotsiaalfondi

kohustusliku minimaalse osakaalu (ühissätete määruse artikli 92 lõige 4) ega ka miinimumeraldise kohta sotsiaalse kaasatuse edendamiseks; kutsub liikmesriike ning piirkondlikke ja kohalikke ametiasutusi üles valima õige tee investeerimisprioriteetide ja projekti valiku üle otsustamisel, lähtudes ainult Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide seatud selgetest prioriteetidest ning kasutades ühtlustatud ja tõhusaid rakendusmenetlusi ühtekuuluvuspoliitika eesmärkide saavutamiseks, kuna oodatud tulemusi ei ole sageli saavutatud; tuletab meelde, et sellele eesmärgile võiks kaasa aidata alt ülespoole lähenemisviis; tuletab meelde, et on vaja tulemuslikumat ja tõhusamat poliitikat, et vältida kattumist, koondamisi, kahjulikku halduskoormust ja ebakõlasid;

4. tunneb tõsist muret ning on pettunud Euroopa Sotsiaalfondi (ESF) rakenduskavade hilinenud vastuvõtmise pärast ning palub tungivalt nii liikmesriike kui ka komisjoni, et nad kiirendaksid rakenduskavade elluviimist; on arvamisel, et 2014.–2020. aastaks kavandatud märkimisväärsed uuendused tekitavad vaatamata lihtsustamispuüetele haldusprobleeme; eeldab, et komisjon on teinud sellest omad järeldused eesmärgiga hoida ära selliste viivituste tekkimine tulevikus ning parandada Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide kasutamise jälgimist, et tagada nende tõhusus ja läbipaistvus;
5. rõhutab, kui pakilist laadi on probleemid, millega tegelemist ESFi rahastatakse, ja mille ulatust peegeldab 86,4 miljardi suurune summa, mis on ette nähtud asjakohaste temaatiliste eesmärkide saavutamiseks mõeldud ESFi meetmete rakendamiseks kooskõlas strateegiaga „Euroopa 2020“;
6. märgib, et noorte tööhõive algatus on 20 toetuskõlblikus liikmesriigis integreeritud 34 ESFi programmi, mis võimaldab seetõttu töötutel noortel sellest algatusest kasu saada, et leida tööd või parandada oskusi ja kvalifikatsiooni; tunneb aga muret selle pärast, et noorte tööhõive algatuse rakendamise alustamine on viibinud, ja selle pärast, kuidas teatud piirkondades rakendatakse noorte tööhõive algatust; nõuab tungivalt, et liikmesriigid pingutaksid rohkem sisulise ja tuntava mõju kiireks ja edukaks saavutamiseks investeeritud rahaliste vahendite mõjul, eelkõige seoses ettemaksetena eraldatud vahenditega, ning noorte tööhõive algatuse nõuetekohaseks rakendamiseks ning noortele töötajatele inimväärsete töötingimuste tagamiseks; nõuab, et eelkõige tuleb arvesse võtta äriühingute tegelikke vajadusi ja kasutada Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondi koolitusvajaduste täitmiseks, et luua tõelisi tööhõivevõimalusi ja saavutada pikaajaline tööhõive;
7. väljendab tõsist muret, et noortegarantii puhul, millele eraldatakse 2014.–2020. aastal Euroopa Sotsiaalfondi ja spetsiaalse noorte tööhõive algatuse kaudu kokku 12,7 miljardit eurot ja mida sellise rahastamise tõttu juba peetakse noorte tööhõive tõstmiseks tehtavate jõupingutuste liikumapanevaks jõuks, ei ole komisjon viinud läbi kulude-tulude analüüsi, mis on kõikide komisjoni oluliste algatuste puhul standardmenetlus; märgib, et seetõttu puudub teave selle garantii üle-euroopalise rakendamise võimalike üldiste kulude kohta ning, nagu Euroopa Kontrollikoda on rõhutanud, on oht, et kogu rahastamise summa ei pruugi olla piisav;
8. kutsub komisjoni üles lihtsustama menetlusi noorte tööhõive vahendite kasutamiseks, et nende abil luua uusi struktuure ja tuua seeläbi kasu võimalikult paljudele inimestele;
9. rõhutab, kui tähtis on teabevahetus ja eelkõige digitaalne side, mille kaudu teave võimaliku abi kohta koolituse, praktikakoha või Euroopa Liidu fondidest kaasrahastatud

töökoha leidmisel saab jõuda võimalikult paljude noorteni; nõuab tihedamat teabevahetust, et edendada selliseid portaale nagu DROP'PIN ja EURES ning suurendada võimalusi noorte liikuvuseks siseturul, mida peetakse suurimaks kasutamata potentsiaaliks võitluses tööpuuduse vastu ELis;

10. nõuab noorte tööhõive algatuse jätkamist ka pärast 2016. aastat, et teha edasisi pingutusi noorte tööpuudusega võitlemiseks, kuid sealjuures muuta kohustuslikuks selle põhjalik tegevusanalüüs, et saavutada parandused, mida on vaja selle tõhusamaks muutmiseks;
11. palub, et komisjon tagaks täielikult selliste konkreetsete eesmärkide täitmise, milleks on strateegia „Euroopa 2020“ peamiste eesmärkidega seotud ESFi programmid ja ESFi eelarvest 20 % kulutamine sotsiaalseks kaasatuseks, jälgides tähelepanelikult, et kavandatud meetmeid rakendatakse nõuetekohaselt;
12. toonitab vajadust pöörata riigipõhistes soovitudes rohkem tähelepanu tööhõive, sotsiaalvaldkonna, hariduse ja avaliku halduse küsimustele ja palub liikmesriikidel tungivalt ESFi ja Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide muid investeringuid nende küsimuste lahendamiseks paremini suunata;
13. avaldab kahetsust, et strateegia „Euroopa 2020“ tööhõive ja vaesuse vastu võitlemise eesmärkide osas ei ole tehtud edusamme; väljendab erilist muret, et halvimaid tulemusi on saavutatud vähem arenenud piirkondades ja üleminekupiirkondades;
14. toonitab, et ELi vahendeid ei tohiks kasutada ainult strateegia „Euroopa 2020“ eesmärkide saavutamiseks, vaid ka rohkem struktuursete paranduste tegemiseks ja reaalmajandusse investeerimiseks; toonitab, et on vaja kvantitatiivselt hinnata juba investeeritud vahendite tulemuslikkust ja tõhusust, eelkõige hinnates mõjusid töökohtade loomisel;
15. rõhutab, et Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondid annavad ELile suurepärase võimaluse rahastada rohkem teadus- ja arendustegevuse projekte, milles EL on oluliselt maha jäänud ja mis avaldaks mõju kvaliteetsete ja püsivate töökohtade loomisele; palub komisjonil teadusuuringute ja innovatsiooni edendamisel mikro-, väike- ja keskmise suurusega ettevõtetes toetada Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide rolli;
16. soovib, et komisjon kohustuks aktiivselt kasutama Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondi, et luua töökohti vähendatud saasteainete heitkogusega ja madala süsinikusisaldusega majanduskeskkonnas;
17. nõuab üleminekupiirkondades jätkuvaid struktuurifondide investeringuid, et mitte vähendada juba kasutusele võetud ressursside ja pingutustega saavutatud edusamme;
18. rõhutab, et partnerluskokkulepete ja rakenduskavade eesmärkide edukat saavutamist hõlbustab suuresti sotsiaalpartnerite ja muude asjaomaste kodanikuühiskonna osalejate aktiivne kaasamine nii arendamise protsessi kui ka elluviidavate projektide rakendamisse; nõuab sotsiaalpartnerite suuremat kaasamist kõrgetasemelisse sõltumatute ekspertide rühma, mille ülesanne on jälgida Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide lihtsustamist nimetatud fondide toetusesaajate huvides;
19. avaldab rahulolu, et partnerluskokkulepetes antakse ülevaade ESFi ja muude Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide, teiste ELi programmide (Euroopa tööhõive ja

sotsiaalse innovatsiooni programm, Euroopa abifond enim puudust kannatavate isikute jaoks, EGF ja Erasmus+, LIFE+ ja Horisont 2020) ning siseriiklike vahendite vahelise koostööstamise ja koostööme kohta; märgib, et ESF ei saa üksi lahendada tööturгу, haridust ja sotsiaalpoliitikat mõjutavaid keerulisi probleeme, ning rõhutab, et vaatamata majanduskasvu ootustele jääb tööhõive tase Euroopas eeldatavasti madalamaks kui 2008. aastal; nõuab seetõttu, et komisjon ja liikmesriigid tagaksid erinevate vahendite vahel tervikliku koostööla ja täiendavuse, et vältida kattumist ning saavutada tulemuslikud ja tõhusad investeeringud ning paremad tulemused;

20. palub komisjonil samuti püüda ühtlustada mõisteid ja eeskirju, et saavutada erinevate fondide ja vahendite vahel suurem sidusus.
21. märgib, et vaid harvadel juhtudel on ESFi toetavate meetmetega võimalik otsest tulu teenida, mistõttu on toetused asjakohane vahend nende meetmete rakendamiseks, kusjuures teatavad finantsinstrumendid, nagu laenud ja tagatised, võivad olla kasulikud lisavahendid teatavate ESFi meetmete puhul finantsvõimenduse saamiseks;
22. rõhutab vajadust muuta ESFi investeeringud toetusesaajate jaoks lihtsustatud kuluvõimaluste kasutamise abil atraktiivsemaks ning väljendab heameelt selle üle, et aastateks 2014–2020 on ette nähtud lihtsustatud kuluvõimalustega hõlmatud summade suurenemine 7%-lt 35%-le; kutsub komisjoni üles jätkama pingutusi, et lihtsustatud võimalusi laiemalt kasutada; kutsub liikmesriike üles vähendama bürokraatlikke takistusi, et saavutada ESFi tõhusam rakendamine;
23. kutsub komisjoni üles veelgi lihtsustama menetlusi toetusesaajate jaoks ning, arvestades liikmesriikide konkreetsete vajaduste ja eripäraga, toetusi täpsemalt suunama; palub ka liikmesriikidel teha selles valdkonnas jõupingutusi;
24. toonitab, et enne investeerimist on vaja tagada piisav haldussuutlikkus, võttes arvesse asjaolu, et rohkem ELi vahendeid ei tähenda suuremat kasvu; leiab, et pärast teatud punkti saavutamist hakkab tulu kahanema ja lisavahendid ei suurenda enam kasvu;
25. soovib komisjonil arendada välja ja luua kasutajasõbralik portaal, kus kirjeldatakse lühidalt kõiki ELi tasandi rahastamisvõimalusi ja tuuakse ära lingid iga programmi veebilehele;
26. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama, et komisjoni algatusel tehniliseks abiks ette nähtud vahendeid kasutatakse üksnes selleks, et saada üle ESFi ja noorte tööhõive algatuse rakendamisel tekkinud mitmesugustest takistustest ning Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide investeeringute kasutamise mõjususe ja tõhususe suurendamiseks, sh vahendite kasutamise määra suurendamise kaudu, ning ülejäänud eeltingimuste edukaks täitmiseks; rõhutab, kui oluline on käsitleda ELi vahendite raiskavat kasutamist, ning ootab struktuuri- ja investeerimisfondide reformi tulemusi, eelkõige eeltingimuste osas;
27. kutsub komisjoni üles hoolikalt analüüsima tegelikku mõju, mida avaldas ELi vahendite investeerimine eelmisel programmitöö perioodil, ning tegema järeldusi partnerluskokkulepete ja rakenduskavade positiivsete ja negatiivsete tulemuste kohta; leiab, et seda tuleks teha ka tulevase programmitöö perioodi kohta; märgib, et on vaja luua portaal kokkuvõtete tegemiseks juba heaks kiidetud projekte puudutava statistika kohta, et ennetada teabe killustatust.

NÕUANDVAS KOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	12.10.2016
Lõpphääletuse tulemus	+: 43 –: 2 0: 7
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Laura Agea, Guillaume Balas, Brando Benifei, Mara Bizzotto, Viliija Blinkevičiūtė, Enrique Calvet Chambon, David Casa, Ole Christensen, Martina Dlabajová, Lampros Fountoulis, Elena Gentile, Arne Gericke, Marian Harkin, Czesław Hoc, Danuta Jazłowiecka, Agnes Jongerius, Rina Ronja Kari, Jan Keller, Ádám Kósa, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Jean Lambert, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Javi López, Morten Løkkegaard, Thomas Mann, Dominique Martin, Anthea McIntyre, Elisabeth Morin-Chartier, Emilian Pavel, João Pimenta Lopes, Georgi Pirinski, Marek Plura, Terry Reintke, Anne Sander, Sven Schulze, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Romana Tomc, Yana Toom, Ulrike Trebesius, Marita Ulvskog, Renate Weber, Tatjana Ždanoka, Jana Žitňanská
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Deirdre Clune, Tania González Peñas, Dieter-Lebrecht Koch, Neoklis Sylikiotis, Flavio Zanonato
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Raymond Finch

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS NÕUANDVAS KOMISJONIS

43	+
ALDE	Enrique Calvet Chambon, Martina Dlabajová, Marian Harkin, Morten Løkkegaard, Yana Toom, Renate Weber
EFDD	Laura Agea
GUE/NGL	Tania González Peñas, Rina Ronja Kari, João Pimenta Lopes, Neoklis Sylikiotis
Verts/ALE	Jean Lambert, Terry Reintke, Tatjana Zdanoka
PPE	David Casa, Deirdre Clune, Danuta Jazłowiecka, Dieter-Lebrecht Koch, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Ádám Kósa, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Marek Plura, Anne Sander, Sven Schulze, Romana Tomc
S&D	Guillaume Balas, Brando Benifei, Vilija Blinkevičiūtė, Ole Christensen, Elena Gentile, Agnes Jongerius, Jan Keller, Javi López, Emilian Pavel, Georgi Pirinski, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Marita Ulvskog, Flavio Zanonato

2	-
EFDD	Raymond Finch
NI	Lampros Fountoulis

7	0
ECR	Arne Gericke, Czesław Hoc, Anthea McIntyre, Ulrike Trebesius, Jana Žitňanská, Mara Bizzotto
ENF	Dominique Martin

Kasutatud tähised:

+ : poolt

- : vastu

0 : erapooletu

11.10.2016

EELARVEKOMISJONI ARVAMUS

regionaalarengukomisjonile

töökohtade loomisse ja majanduskasvu elavdamisse investeerimise ning Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide panuse maksimeerimise kohta: hinnang ühissätete määruse artikli 16 lõike 3 kohasele aruandele
(2016/2148(INI))

Arvamuse koostaja: Daniele Viotti

ETTEPANEKUD

Eelarvekomisjon palub vastutaval regionaalarengukomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. väljendab muret viivituste pärast rakenduskavade vastuvõtmisel ning ühtekuuluvuspoliitika kohaste korraldus-, makse- ja sertifitseerimisasutuste määramisel, mis on põhjustanud projektide aeglast alustamist ja ühtekuuluvuspoliitika äärmiselt vähest kasutamissuutlikkust praeguse programmitöö perioodi esimesel kolmel aastal; arvab, et on vaja teha äärmiselt suuri pingutusi, et tagada uute programmide viivitusest alustamine iga programmitöö perioodi alguses, ning nõuab sellega seoses, et järgmise mitmeaastase finantsraamistiku suhtes lepitaks aegsasti kokku;
2. rõhutab, et kehtiva mitmeaastase finantsraamistiku teises pooles on suur oht maksetaotluste kuhjumiseks alamrubriigis 1b, ja nõuab piisaval tasemel maksete assigneeringute kättesaadavaks tegemist igal aastal praeguse finantsperspektiivi lõpuni, et hoida ära tasumata arvete uus kuhjumine; rõhutab seepärast, et kolmel ELi institutsioonil on vaja välja töötada uus ühine maksekava aastateks 2016–2020 ja selle suhtes kokku leppida, et kavas esitatakse selge strateegia kõigi maksevajaduste täitmiseks kuni kehtiva mitmeaastase finantsraamistiku lõpuni;
3. võtab teadmiseks Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide panuse riigipõhiste soovitude elluviimise toetamisel; rõhutab, et ühissätete määruse artiklit 23 võib kasutada üksnes viimase abinõuna ja parlament peab algusest peale olema täielikult kaasatud; võtab sellega seoses teadmiseks komisjoni ettepaneku luua struktuurireformi tugiprogramm, mida rahastatakse osaliselt ühtekuuluvuspoliitika kohase tehnilise abi rahastamise üleviimisega sellesse programmi;
4. rõhutab suuremat keskendumist Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide tulemuslikkusele kehtivas mitmeaastases finantsraamistikus; usub, et järgmise finantsperspektiivi tulevane tulemusraamistik peaks tuginema praeguse korra toimimise

põhjaliku hindamise tulemustele;

5. leiab, et ELi eelarve tulemuslikkust ja tõhusust saab märkimisväärselt suurendada Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide lihtsustamisega nii maksete saajate kui ka korraldusasutuste jaoks, sh kohaldamise (riigihange), rakendamise (projekti juhtimine) ja kontrollimise (auditeerimine projekti teostamise ajal ja pärast seda) osas; kutsub komisjoni ergutama kõrgetasemelist eksperdirühma töötama leidlikult ja tavapäratuid lahendusi otsides selle asemel, et tegutseda piiratud raamides;
6. märgib, et rahastamisvahenditel on kehtivas mitmeaastases finantsraamistikus suurem roll täiendava rahastamisliigina subiidiumide ja toetuste kõrval; on samas seisukohal, et need ei tohiks vahetada välja toetusi, mis on Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide peamised vahendid; rõhutab, et nende kasutamine peab olema tõhus, läbipaistev ja alati parlamendi range kontrolli all, piiramata seejuures ELi eelarve ühtsust;
7. ootab, et komisjon esitaks parlamendile esimesel võimalusel üksikasjaliku hinnangu Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide ning Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi seni saavutatud vastastikuse täiendavuse ja koostoime kohta, ning nõuab meetmete võtmist tagamaks Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide ning muude ELi vahendite täieliku sidususe ja koostoime;
8. tunneb heameelt EFSI praeguse tegevuse märkimisväärse edenemise ja tulemuste üle; on seisukohal, et EFSI määruse muutmine annab võimaluse fondi tulemusi veelgi parandada, muu hulgas võimaldades mitteosalevatel piirkondadel hoogustada kohapealse tehnilise abiga tasakaalustatud nõudlust ja projektitegevust piirkonnas; andes põhjalikke suuniseid korraldusasutustele EFSI kombineerimiseks nii koostöös liikmesriikidega kui ka otse hallatavate rahastamisvahenditega; kiirendades liikmesriikides investeerimisplatvormide loomist, sest seal saavad kokku avaliku sektori rahalised vahendid ja erasektori rahastamine; tasakaalustades valdkondadesse investeerimist, võttes eriti arvesse suurimat investeeringute puudust; kiites heaks suurema riskitasemega investeerimisprojekte ning andes täielikku teavet ja andmeid VKEde komponendi osas saavutatud edasiminekku sealhulgas finantstoodete kasutamise kohta VKEde poolt;
9. rõhutab, et nõuetekohane reageerimine ränale on saanud üheks Euroopa peamiseks proovikiviks; rõhutab sellega seoses Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide võimalikku panust, pidades eriti silmas üldist ELi eelarvevahendite nappust; ergutab liikmesriike kasutama ühtekuuluvuspoliitika rahastamist, et edendada varjupaigataotlejate ja pagulaste lõimumist ühiskonda; palub komisjonil võimaldada selleks vajaduse korral rakenduskavade kiiret muutmist;
10. palub komisjonil hoida eelarvepädevaid institutsioone kursis Brexiti võimaliku mõjuga Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide eelarvele 27-liikmelises ELis praegusel programmitöö perioodil.

NÕUANDVAS KOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	11.10.2016
Lõpphääletuse tulemus	+: 29 –: 5 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Nedzhmi Ali, Jonathan Arnott, Jean Arthuis, Richard Ashworth, Reimer Böge, Lefteris Christoforou, Jean-Paul Denanot, Gérard Deprez, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Jens Geier, Esteban González Pons, Ingeborg Gräßle, Iris Hoffmann, Monika Hohlmeier, Bernd Kölmel, Zbigniew Kuźmiuk, Vladimír Maňka, Ernest Maragall, Siegfried Mureşan, Jan Olbrycht, Urmas Paet, Paul Rübig, Petri Sarvamaa, Patricija Šulin, Eleftherios Synadinos, Isabelle Thomas, Inese Vaidere, Daniele Viotti, Auke Zijlstra
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Derek Vaughan
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Daniela Aiuto, Edouard Ferrand, Afzal Khan

TRANSPORDI- JA TURISMIKOMISJONI ARVAMUS

regionaalarengukomisjonile

töökohtade loomisse ja majanduskasvu elavdamisse investeerimise ning Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide panuse maksimeerimise kohta: hinnang ühissätete määruse artikli 16 lõike 3 kohasele aruandele
(2016/2148(INI))

Arvamuse koostaja: Kosma Złotowski

ETTEPANEKUD

Transpordi- ja turismikomisjon palub vastutaval regionaalarengukomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. võtab teadmiseks Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide olulise panuse ajakohastatud, tõhusa, vähesaastava ja turvalise Euroopa transpordivõrgu rajamisse; rõhutab, kui vajalik on täiendavus ja parem koostoime ELi vahendite kasutamisel, et edendada ühist rahastamist ja suurendada ELi rahastamisvahendite finantsvõimendusefekti transpordisektoris; märgib, et tuleb suurendada jõupingutusi ja luua ühised järelevalvekomiteed, et tugevdada transpordisektoris koostoimet Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide, Euroopa ühendamise rahastu, Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi ja programmi „Horisont 2020“ vahel; juhib tähelepanu vajadusele võtta eri fondide ja võrkude raames arvesse liikmesriikide ja piirkondade erinevaid vajadusi;
2. rõhutab, et Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidest on saanud peamine – ja kriisist tugevalt mõjutatud riikides väga oluline – investeerimisallikas ning et need fondid on muutumas mitte ainult võtmetähtsusega vahendiks piirkondlikul ja riigi tasandil transporditaristut puudutavate erinevuste kõrvaldamisel, mis toimub sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse suurendamise nimel, vaid ka oluliseks hoovaks transpordi- ja turismisektoris majandustegevuse ja tööhõive kindlustamisel; rõhutab, et transporditaristu projektide kaasrahastamise eesmärk peaks olema liiklusõnnetuste arvu ja väliskulude vähendamine;
3. rõhutab, et piiriüleste transpordikavade ja puuduvate piiriüleste osade lõpuleviimise ning eri transpordiliikide arengust ühtse arusaama loomise puhul on oluline kodanike osalemine, riiklike transpordi üldkavade ja säästva linnalise liikumiskeskkonna kavade läbipaistvus ja jätkusuutlikkus ning nende koordineerimine riigi ja ELi tasandil, eelkõige

naaberliikmesriikide vahel; palub liikmesriikidel parandada kooskõlastamist riiklike transpordikavade ning üleeuroopalise transpordivõrgu eesmärkide ja tähtaegade vahel; nõuab tungivalt, et komisjon võtaks kasutusele konkreetse mehhanismi ELi tasandi planeerimise ja riiklike kavade kooskõlastamise parandamiseks;

4. rõhutab vajadust kasutada Euroopa struktuuri- ja investeerimisfonde koostoimes Euroopa ühendamise rahastuga ja Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondiga selleks, et kaotada lõpetatud taristuprojektide vahel eksisteerivad lüngad ja kitsaskohad, sh demonteeritud ja mahajäetud piirkondlikud raudteeühendused (puuduvad ühendused), mis takistavad majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse parandamist, eelkõige piiriülestes piirkondades ja Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 349 määratletud äärepoolseimates piirkondades; tuletab meelde, et Euroopa struktuuri- ja investeerimisfonde saab kasutada arukasse liikuvusse ja intelligentsesse transpordisüsteemi, eelkõige säästvasse ühistransporti investeerimiseks linnades ja piirkondades;
5. juhib tähelepanu erilisele vajadusele suurendada struktuurifondide panust ELi linnade tegevuskava eesmärkide saavutamisse; palub komisjonil eraldada säästva linnalise liikumiskeskonna kavade ning jätkusuutliku, ligipääsetava, turvalise ja mitmeliigilise ühistranspordi ning transporditerminalide projektide toetamiseks asjakohased rahalised vahendid; rõhutab integreeritud territoriaalsete investeeringute olulisust kõikehõlmava, energiatõhusa ja reisijasõbraliku ühistranspordivõrgu rajamisel;
6. märgib, et liikmesriikidele, piirkondadele ja kohalikele omavalitsusüksustele tuleb rahastustaotluste koostamise ning kapitalimahukaimate taristuprojektide kavandamise ja elluviimise ajal pakkuda tehnilist, asjatundlikku ja praktilist abi, et tagada optimaalne kvaliteet ja optimaalsed kulud, leevendamaks oskusteabe puudumist liikmesriikides; leiab, et õiglase ja tõhusa rahastamise tagamiseks tuleks komisjoni abiga parandada liikmesriikides ELi rahastamisvahendite tundmist ja taotluste esitamise korda puudutavaid teadmisi; hindab kõrgelt vahendi JASPERS tulemusi ja kordab, et investeeringute puudulik planeerimine põhjustab olulisi viivitusi projektide elluviimisel ja vahendite ebatõhusat kasutamist;
7. tuletab meelde, et üleeuroopalise transpordivõrgu põhivõrgu lõpuleviimine on Euroopa transpordipoliitika prioriteet ning struktuuri- ja investeerimisfondid on selle projekti elluviimisel väga olulised vahendid; rõhutab, et Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide võimalused tuleb ära kasutada üleeuroopalise transpordivõrgu põhivõrgu ja üldise võrgu potentsiaali ühendamiseks piirkondliku ja kohaliku transporditaristuga; tunnistab Ühtekuuluvusfondi tähtsust Euroopa taristu ja ühenduvuse parandamisel ning nõuab nimetatud fondi alleshoidmist 2020. aasta järgses uues finantsraamistikus;
8. palub komisjonil võtta arvesse transporditaristusse tehtavate pikaajaliste investeeringute põhijooni; rõhutab, et investeerimine säästvasse transporditaristusse nõuab olulist avalikku panust ja võib olla vähem atraktiivne erasektori jaoks, sest investeeringute tootlus on liiga väike või ebakindel;
9. tuletab meelde, et Euroopa ühendamise rahastu rahastamiseks ettenähtud vahendid kasutati peamiselt ära selleks, et rekapitalizeerida Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi; tuletab meelde, et transport jääb Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi

esmatahtsaks valdkonnaks, ja nõuab, et neid vahendeid kasutataks säästva transporditaristu projektide rahastamiseks, pöörates eritähelepanu raudteetaristule; nõuab tungivalt, et mitmeaastase finantsraamistiku muutmisel tühistataks kärped, mis Euroopa ühendamise rahastus tehti Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi programmi rahastamiseks; juhib tähelepanu võimalusele ühendada konkreetse projekti puhul Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi rahastamisvahendid Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide rahastamisvahenditega;

10. rõhutab, et transpordi mitmeliigilisus peaks olema oluline element Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidest rahastatavate taristuprojektide hindamisel, aga see ei tohiks olla esitatud projektide hindamise ainuke kriteerium, eriti selliste liikmesriikide puhul, kes peavad transporditaristusse tegema väga suuri investeeringuid;
11. toonitab, et ühtekuuluvuspoliitika, töökohtade loomise, säästva arengu ja uuenduslike tehnoloogiate rakendamise raames toimuv rahastamine on erakordselt tähtis transporditaristu ehitamiseks ja arenguks Kesk- ja Ida-Euroopa riikides ning teistes riikides, eelkõige Euroopa vähem arenenud piirkondades; nõuab vajalike vahendite kindlustamist ning rahastamistaseme säilitamist järgmises mitmeaastases finantsraamistikus ning ühtlasi ka toetuse säilitamist maanteed, raudteede ning veeteede moderniseerimiseks omavahelise ühendamise ja investeerimisprojektide kaudu;
12. tuletab meelde, et Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidel ning Euroopa ühendamise rahastul on mereäärsete piirkondade, eriti äärepoolseimate piirkondade transporditaristu arengus keskne roll, et kompenseerida saarepiirkondade ja siseturu vahelise mereühenduse puudumist; märgib seetõttu, et meremagistraalide ja meretaristu arendamiseks tuleb tagada vahendid;
13. kutsub lennundustaristu valdkonnas üles suurendama jõupingutusi, et vähendada raiskamist ja kasutada Euroopa struktuuri- ja investeerimisfonde tõhusamalt ära;
14. juhib tähelepanu siseveetranspordi arengutaseme ja selle kasutamise ulatuse suurele erinevusele eri liikmesriikides; rõhutab vajadust kasutada Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide vahendeid selle lõhe kaotamiseks;
15. märgib, et Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidele juurdepääsul esineb suuri halduslikke takistusi, eriti VKEde jaoks; rõhutab, et Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide välja jätmine riigiabi eeskirjadest lihtsustab oluliselt niisuguste VKEde ja kohalike ettevõtjate juurdepääsu Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidele, kes puutuvad kokku suurte halduslike takistustega; rõhutab, et struktuuri- ja investeerimisfondidel on oluline roll eeskätt kohalike ja piirkondlike, kodanike igapäevaelu mõjutavate väikeste ja keskmise suurusega taristuinvesteeringute võimaldamisel; kutsub üles rakendama suuremat paindlikkust suuniste koostamisel ja sellest allikast rahastatud lõpule viidud taristuprojektide hindamisel; nõuab Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide investeerimisprioriteetide aluseks oleva valdkondliku kontsentreerumise puhul suuremat paindlikkust, võttes arvesse, et valdkondlik kontsentreerumine ei tohiks piirata kohalike omavalitsuste investeeringuid transporditaristusse; rõhutab, et kasutusele on vaja võtta erimeetmed, mis lihtsustaksid haldusformaalsusi;
16. rõhutab vajadust toetada transpordisüsteemi digiteerimist ja toonitab sellega seoses

vahendite tagamise tähtsust VKEde jaoks;

17. rõhutab, et valdkondlik kontsentreerumine, millega kehtestatakse Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide investeerimisprioriteedid, võib piirata kohalike omavalitsuste suutlikkust investeerida transporditaristusse, eelkõige enamarenenud piirkondades, kus vähemalt 80% Euroopa Regionaalarengu Fondi vahendeid tuleb riiklikul tasandil eraldada kahele või enamale valdkondlikule eesmärgile 1, 2, 3 ja 4 ühises strateegilises raamistikus; palub seetõttu komisjonil anda piirkondadele suurem paindlikkus otsustamisel, millistele prioriteetidele keskenduda; rõhutab, et ühise strateegilise raamistiku eesmärki 7 „Säästva transpordi edendamine ja tähtsate võrgutaristute kitsaskohtade kõrvaldamine“ tuleks arvestada Euroopa Regionaalarengu Fondi põhimeetmena;
18. leiab, et kuna valitsemissektori eelarvepuudujäägi arvutamisel kohaldatakse stabiilsuse ja kasvu pakti väga rangelt, siis on majandusraskustes riikidel Euroopa projekte väga raske kaasrahastada; nõuab tungivalt, et komisjon rakendaks valitsemissektori eelarvepuudujäägi arvutamisel suuremat paindlikkust, kui ta hindab üleeuroopalise transpordivõrgu transpordiprojektidest tulenevate kohustuste kaasrahastamiseks vajalikke riiklikke investeeringuid;
19. kutsub liikmesriike üles paremale teabevahetusele ja koostööle eesmärgiga tugevdada Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide haldussuutlikkust, et neid vahendeid haldavad kohalikud ja riigiasutused oleksid võimalikult tõhusad;
20. nõuab kohalike ja piirkondlike ametiasutuste ning transpordisektori sotsiaalpartnerite laiemat kaasamist riiklike transpordi üldkavade väljatöötamisse ja taristuprojektidele vahendite eraldamisse, eriti piiriülestes piirkondades;
21. soovib lisada Euroopa poolaastasse peatüki, mille abil jälgida transporditaristutesse suunatavate riiklike investeeringute ja üleeuroopalise transpordivõrgu raames kehtestatud eesmärkide sidusust;
22. on arvamisel, et tuleks leida näitajad, mis tagavad Euroopa rahaliste vahendite õiglase jaotamise, võttes samal ajal arvesse konkreetseid territoriaalseid vajadusi; juhib tähelepanu sellele, et transpordi tõhus areng on saavutatav ainult Euroopa territoriaalse koostöö ja vahendite aruka jaotamise kaudu.

NÕUANDVAS KOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	11.10.2016
Lõpphääletuse tulemus	+: 40 -: 4 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Daniela Aiuto, Lucy Anderson, Marie-Christine Arnautu, Inés Ayala Sender, Georges Bach, Izaskun Bilbao Barandica, Deirdre Clune, Michael Cramer, Luis de Grandes Pascual, Andor Deli, Karima Delli, Isabella De Monte, Jacqueline Foster, Dieter-Lebrecht Koch, Merja Kyllönen, Miltiadis Kyrkos, Bogusław Liberadzki, Peter Lundgren, Marian-Jean Marinescu, Georg Mayer, Gesine Meissner, Cláudia Monteiro de Aguiar, Renaud Muselier, Markus Pieper, Salvatore Domenico Pogliese, Tomasz Piotr Poręba, Gabriele Preuß, Christine Revault D’Allonnes Bonnefoy, Dominique Riquet, Massimiliano Salini, David-Maria Sassoli, Claudia Schmidt, Jill Seymour, Claudia Țapardel, Keith Taylor, Pavel Telička, Wim van de Camp, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Roberts Zile, Kosma Złotowski, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Knut Fleckenstein, Maria Grapini
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Olle Ludvigsson

14.10.2016

PÕLLUMAJANDUSE JA MAAELU ARENGU KOMISJONI ARVAMUS

regionaalarengukomisjonile

töökohtade loomisse ja majanduskasvu elavdamisse investeerimise ning Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide panuse maksimeerimise kohta: hinnang ühissätete määruse artikli 16 lõike 3 kohasele aruandele
(2016/2148(INI))

Arvamuse koostaja: Viorica Dăncilă

ETTEPANEKUD

Põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon palub vastutaval regionaalarengukomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. võtab teadmiseks komisjoni teatise partnerluslepingute läbirääkimiste ja rakenduskavade kohta, mida nõutakse ühissätete määruse artikli 16 lõikes 3;
2. on arvamusel, et Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondid, mille hulka kuulub ka Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfond (EAFRD), on üliolulised investeerimisvahendid ning need on peamised rahastamisvahendid maaelu arengu edendamiseks paljudes liikmesriikides; juhib tähelepanu asjaolule, et kõnealuste fondide vastastikune täiendavus ja lisanduvus on üliolulised maapiirkondades töökohtade loomist ja majanduskasvu võimaldavate tingimuste loomiseks; rõhutab, et kõrvalisele asukohale ja saarelisele asendile vastavate valikmeetmete programm (POSEI) on peamiselt vastutav otseste ja kaudsete põllumajandussektori töökohtade loomise eest äärepoolseimates piirkondades, ning toetab jõuliselt selle eelarve ajakohastamist, et võtta arvesse kõnealuste piirkondade erilisi iseärasusi ja piiranguid kooskõlas ELi toimimise lepingu artiklis 349 sätestatuga;
3. toonitab, kui tähtis on asjaolu, et partnerluslepingutes võetakse piisavalt arvesse maapiirkondade arenguvajadusi ja et partnerluslepingute sellealased sätted võetakse üle ühtekuuluvuspoliitika eri rakenduskavadesse;
4. on arvamusel, et maapiirkonnad, eriti vähim arenenud piirkonnad, võivad anda märkimisväärse panuse tööhõive suurendamisse ja vaesuse vähendamisse, hoogustades investeerimist innovatsiooni ja haridusse ning muutes need konkurentsivõimelisemaks, tagades seega uute põlvkondade pealekasvu; on seetõttu arvamusel, et maapiirkondades

majanduskasvu tagamiseks tuleb vältida niisugustele piirkondadele eraldatud rahaliste vahendite kärpimist või külmutamist; on vastu Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidest antava toetuse külmutamisele või kärpimisele sunnimeetmena, mida rakendatakse suutmatuse korral täita puudujäägieesmärki, võtmata arvesse kõnealuste meetmete sotsiaal-majanduslikku mõju;

5. rõhutab, et Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondid peaksid toetama taristu arendamist maapiirkondades ning eelkõige lairibaühenduse leviala laiendamist, põllumajandusliku toidutööstuse arendamist ja ajakohastamist ning VKEdes juurdepääsu parandamist rahastamisele kõnealuses sektoris; on arvamisel, et paljusid praeguseid ÜPP vahendeid tuleks kasutada sihtotstarbeliste investeeringute edukaks ja tõhusaks rakendamiseks;
6. toonitab põllumajanduse rolli töökohtade pakkumisel ja maakohtade säilitamisel;
7. rõhutab, et uus EAFRD tugineb eelmistele programmitöö perioodidele, pakkudes paindlikkust territooriumide konkreetsete vajaduste paremaks arvestamiseks ja laiendades eesmärgi kuue ELi maaelu arengu prioriteedini, mis on jagatud 18 sihtvaldkonnaks ja mis kõik aitavad täita kolme valdkonnaülest eesmärki, milleks on innovatsioon, keskkonna-/kliimamuutuste leevendamine ja nendega kohanemine; rõhutab, et tehnoloogilise ja sotsiaalse innovatsiooni edendamine eelseisvatel rahastamisperioodidel on säästva ja konkurentsivõimelise Euroopa põllumajanduse jaoks keskse tähtsusega; rõhutab ühtlasi, et Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondid peaksid eelkõige võtma sihiks investeeringud, mis tõenäoliselt hoogustavad majanduslikke;
8. tuletab meelde EAFRD olulist panust kliimakaitsele ja eesmärki kulutada vähemalt 20 % ELi eelarvest kliimameetmetele;
9. juhib tähelepanu sellele, kui tähtis on EAFRD mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate jaoks;
10. peab kahetsusväärseks, et teise samba raames praegusele programmitöö perioodile algselt eraldatud eelarve oli 99,6 miljardit eurot, mis võrreldes eelmise perioodiga tähendab järsku langust reaalkaardis; rõhutab mitmest fondist rahastamise lisaväärtust ning jääb kindlaks seisukohale, et fondide koostöötajate käsitlevaid eeskirju tuleb ühtlustada;
11. väljendab muret maaelu arengu programmide pika vastuvõtmisprotsessi pärast; loodab, et komisjon, liikmesriigid ja piirkonnad on sellest protsessist õppust võtnud, et vältida sarnaseid viivitusi tulevikus; juhib tähelepanu asjaolule, et viivitused maaelu arengu programmide vastuvõtmisel ja põllumajandustootjate toetuste määramisel soodustavad kriisi süvenemist põllumajandussektoris, ning kutsub komisjoni ja liikmesriike üles kehtestama üleminekumeetmeid, et tagada põllumajandustootjate jaoks juurdepääs rahastamisele;
12. juhib tähelepanu asjaolule, et maaelu arengu programmide hiline vastuvõtmine on vältimatult tekitanud viivitusi erimeetmeid ja allmeetmeid käsitlevate teatiste avaldamisel ning et see on tekitanud põllumajandustootjatele märkimisväärset ebamugavust;
13. on veendunud, et üks viivituste põhjus seisneb asjaolus, et maaelu arengu programmid on (seetõttu, et need peavad hõlmama erinevaid üksikasjalikkuse astmeid ja mitut tasandit) koostatud ülemäära killustatud kujul, mis raskendab abi praktilise korraldamisega seotud

tööd, olles seega vastuolus eeskirjade lihtsustamise ja selguse alaste soovitatavate eesmärkidega;

14. on seisukohal, et maaelu arengu programmis tuleks esmatähtsaks pidada kavandatud projekte, millel on otsene mõju põllumajanduse arengule, hoolitsedes selle tagamise eest, et kõnealune programm ei sisalda projekte, mis hoolimata sellest, et need on mõeldud maapiirkondadele, võiksid sisalduda muudes Euroopa programmides;
15. toonitab taas, kui tähtis roll on maapiirkondades noortel ja naistel; peab kahetsusväärseks, et Euroopas töötab naiste juhtimisel keskmiselt vaid 28 % põllumajandusettevõtetest, samas kui naisettevõtlus on maapiirkondades säästva arengu oluline tugisammas sotsiaalsest, majanduslikust ja keskkonnavalasest seisukohast vaadatuna; märgib, et eelkõige maapiirkondades kuuluvad naised ja noored kõige ebakindlalt olukorras olevatesse ja kõrge tööpuuduse määraga rühmadesse; rõhutab, kui tähtsad on maaelu arengu programmid, millega toetatakse põllumajanduslikku tööhõivet, eelkõige kvaliteetsete töökohtade loomise osas noortele ja naistele; kutsub komisjoni üles toetama ja ergutama oma tulevase arengupoliitika prioriteedina maapiirkondades naiste pääsu tööturule; kutsub liikmesriike üles täielikult tugevdama ja edendama soolist mõõdet maaelu arengu programmide rakendamisel ning nõuab erilise tähelepanu pööramist projektidele, mille eesmärk on noorte integreerimine, ergutades neid seega karjäärina põllumajandustootjaks hakkama ja võimaldades põlvkondade vahetumist;
16. tuletab meelde, et ELi maapiirkondades esineb väga mitmesuguseid pikaajalisi probleeme (rahvastikukadu, säilinud elanikkonna vananemine, sotsiaalteenuste puudulikkus ja muud sotsiaal-majanduslikud probleemid), mis tuleks seada Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidest rahastatava Euroopa ühtekuuluvuspoliitika tähtsaimaks prioriteediks;
17. tunneb heameelt liikmesriikide ja piirkondade poolt suuremate eraldiste tegemise üle keskkonnameetmetele ja materiaalsetele investeringutele, mille eesmärk on suurendada konkurentsivõimet ja säästvat arengut maapiirkondades; eeldab, et kõnealustel meetmetel koos teenustega, mida maakohtade juhid pakuvad kliimapolitiitika ja bioloogilise mitmekesisuse strateegia hüvanguks, on pikaajaline mõju ja majanduslik finantsvõimendus, millega edendatakse eri fondide vahelist tõhusat täiendavust; rõhutab, kui tähtis on võtta kasutusele riskijuhtimisvahendid EAFRD osana, ning kutsub liikmesriike üles toetama usaldusfondide loomist ja kindlustusmaksete kehtestamist, et kaotada haavatavused põllumajandussektoris; märgib lisaks, et pikas perspektiivis tootlikkuse ja seega konkurentsivõime tagamine sõltub väga suurel määral investeerimisest põllumajandusliku tegevuse ning mulla, veevarude ja bioloogilise mitmekesisuse säästva majandamise keskkonnamaspektidesse, mille näideteks on mullaerosiooni vältimine, tõhus toitainete ringlus, optimaalne tolmemdamine, pealispinnase loomine ning agrometsanduse ja säästva metsamajandamise integreerimine, et kujundada välja vastupanuvõime kliimamuutuste suhtes ja arendada edasi tugevat biomajandust; märgib, et põllumajandustootjatel endil on vähem võimalusi siisugustesse meetmetesse investeerimiseks, sest nende tulud on praeguses majanduslikus olukorras surve all, mis omakorda muudab ELi ja liikmesriikide poolse rahastamise ülimalt oluliseks selleks, et võimaldada reageerimist suurenevatele väljakutsetele, näiteks tulevane tootlikkus, jõukus, toiduga kindlustatus ja kliimamuutused;

18. palub, et komisjon tagaks lihtsama ja geograafiliselt tasakaalustatud juurdepääsu rahastamisele, käsitledes erilise prioriteedina maapiirkondades ja struktuuriliselt ebasoodsas olukorras olevates piirkondades tegutsevaid ettevõtjaid ja ühistuid ning projekte, millega püütakse edendada territoriaalset ühtekuuluvust ja võrgustike loomist maapiirkondade vahel;
19. rõhutab, et maaelu arengu rahastamise meetmeid, mille eesmärk on edendada innovatsiooni ja investeeringute tegemist kujunemisjärgus tehnoloogia ja täppispõllumajanduse valdkonnas, tuleks oluliselt tugevdada, et tõhustada maapiirkondades Euroopa ettevõtjate konkurentsivõimet;
20. jääb kindlaks seisukohale, et maaelu arengu programmide raames rahastatavad projektid peavad tõeliselt vastama vajadusele luua majanduskasvu ja tööhõivet, ning palub komisjonil ja korraldusasutustel koostada rahastatud projektide ja tegevuste lisaväärtuse ning majandusliku ja sotsiaalse mõju eel- ja järelhinnangud;
21. palub komisjonil tagada, et sisse oleksid seatud mehhanismid korrelatsiooni saavutamiseks tootmis- ja müügihindade vahel, ning seega tagada, et ÜPP raames pakutava rahastuse puhul oleksid peamisteks toetusesaajateks põllumajandustootjad;
22. on seisukohal, et teatavates liikmesriikides ja piirkondades ei ole EAFRD pakutavaid võimalusi täielikult ära kasutatud suurenenud keerukuse ja komisjoni kehtestatud rangemate kontrollinõuete tõttu, ning nõuab seetõttu, et Euroopa tasandil võetaks kasutusele tsentraliseeritud digitaalsüsteem, mis võimaldab raamatupidamisarvestuse probleemide tuvastamist; palub komisjonil tagada, et kõiki osalisi teavitataks õigeaegselt uuest EAFRD struktuurist, ning aktiivselt hõlbustada kõnealuste fondide kasutamist ja nähtavust;
23. rõhutab, kui tähtsad on Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide kohandused, millega tõhustatakse nende kohaldatavust äärepoolseimatele piirkondadele, hoogustades majandust ja kohalikku tööhõivet kõnealustes piirkondades, mida iseloomustab kaugus, kõrvalisus, hajuvus ja väike suurus ning mis järelilikult nõuavad erilist tähelepanu töökohtade loomise ja säilitamisega seoses;
24. märgib, et teatavad liikmesriigid või piirkonnad, vahel just need, kus maaelu arengut kõige rohkem vajatakse, ei edenda kavades osalemist ning teatavatel juhtudel isegi mitte ei paku kavasid, mida nende territooriumidel vajatakse;
25. kutsub komisjoni üles tugevdama oma rolli seoses eesmärgiga vahetada ja levitada EAFRD kasutamise alaseid parimaid tavasid liikmesriikide ja piirkondade vahel;
26. kutsub liikmesriike, piirkondi ja komisjoni üles rakendama EAFRDd tõhusalt ja täielikult ning vältima ülereguleerimist või tarbetute menetluste lisamist; toonitab, et sihipärased nõustamisteenused ning pidev järelevalve ja abi on rakenduskavade puhul hädavajalikud, et toetada põllumajandustootjaid, metsavaldajaid ja maakogukondi tõhusa ja läbipaistva rakendamise saavutamiseks; palub komisjonil jätkata ÜPP lihtsustamist maaelu arengu programmide kohaldamisala vähendamata ning seega vähendada tarbetut halduskoormust ja bürokraatiat poliitikaeesmärke ohtu seadmata ning teostatavuse ja vajaduse korral kohandada selleks põhiõigusakte, et võimaldada kiiret ja lihtsat juurdepääsu Euroopa rahastamisele, eelkõige väikeste põllumajandusettevõtete jaoks, et saavutada ÜPP

eesmärgid; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama, et ülejäänud eeltingimuste edukaks täitmiseks eraldatakse piisavalt vahendeid; tunneb muret asjaolu pärast, et ülemäärane bürokraatia ja keerulised eeskirjad vähendavad ÜPP-põhise rahastamise atraktiivsust; loodab lihtsustamise viivitamatut saavutamist;

27. tunneb heameelt asjaolu üle, et komisjon kutsus kokku kõrgetasemelise sõltumatute ekspertide rühma Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide kasusaajate huvides toimuva lihtsustamise jälgimiseks, mille eesmärk on vähendada kõnealuste fondide, sh EAFRD toetusesaajate halduskoormust; loodab, et rühma aruanne võimaldab teha kindlaks praktilised viisid, kuidas rakendada Euroopa fondide edasist lihtsustamist, samuti lihtsustada nende juurdepääsetavust;
28. rõhutab, et investeerimiskeskonna parandamiseks ELis tuleb teostada vajalikud struktuurireformid ja vähendada bürokraatiat;
29. tunneb muret asjaolu pärast, et meetmeid, mille eesmärk on aidata põllumajandustootjatel juhtida riske ja luua tootjarühmasid, ei lisatud paljudesse programmidesse, mis võiksid aidata põllumajandustootjatel reageerida paremini turgude suurenenud volatiilsusele;
30. on seisukohal, et põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektoraat, kellel on vajalikud tehnilised teadmised ning ülevaade maaelu ja põllumajandusega seotud küsimustest, on seetõttu maaelu arengu programmide loomupärane juht, ning nõuab tungivalt, et komisjon tagaks töötajate niisuguse arvu olemasolu, mis tagaks ÜPP nõuetekohase rakendamise ja auditeerimise;
31. rõhutab, et partnerluslepingute ja rakenduskavade eesmärkide edukat saavutamist hõlbustab suuresti kohaliku ja piirkondliku tasandi ning kohalike algatusrühmade ja muude asjaomaste kohapealsete sidusrühmade, näiteks ühistute, kutseorganisatsioonide ja tootjaorganisatsioonide aktiivne kaasamine selle tagamisse, et projektid oleksid kohalikes piirkondades edukalt juurdunud ja tulemuslikult teostatud; tunneb heameelt kogukonna juhitud kohaliku arengu vahendite edukuse üle ning kohalike algatusrühmade oskusteabe üle projektide juhtimise alal kohalikul tasandil; kutsub komisjoni ja maaelu arengu programmide korraldusasutusi üles konsulteerima sidusrühmadega korrapäraselt alates maaelu arengu programmide kavandamisest kuni nende rakendamiseni;
32. palub komisjonil võtta vastu suuniste kogumi, et tutvustada põllumajanduslikule toidutööstusele rahastamisvõimalusi, mida pakutakse Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide raames, kombinatsioonis uue Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondiga;
33. palub ühtlasi komisjonil püüda ühtlustada mõisteid ja eeskirju, et tagada eri fondide ja vahendite vahel suurem sidusus;
34. nõuab meetmete võtmist, et parandada liikmesriikide teadlikkust vajadusest edendada põllumajanduse valdkonna alus- ja jätkuõppe mehhanisme, kasutades selleks Euroopa Sotsiaalfondi vahendeid ja niisuguseid programme nagu näiteks noortegarantii.

**NÕUANDVAS KOMISJONIS
TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS**

Vastuvõtmise kuupäev	13.10.2016
Lõpphääletuse tulemus	+: 36 -: 3 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	John Stuart Agnew, Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, Daniel Buda, Nicola Caputo, Viorica Dăncilă, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Diane Dodds, Norbert Erdős, Edouard Ferrand, Luke Ming Flanagan, Beata Gosiewska, Martin Häusling, Anja Hazekamp, Esther Herranz García, Jan Huitema, Elisabeth Köstinger, Urszula Krupa, Zbigniew Kuźmiuk, Philippe Loiseau, Giulia Moi, Ulrike Müller, James Nicholson, Maria Noichl, Marijana Petir, Jens Rohde, Bronis Ropė, Jasenko Selimovic, Czesław Adam Siekierski, Marc Tarabella, Marco Zullo
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Angélique Delahaye, Karin Kadenbach, Hannu Takkula, Estefanía Torres Martínez, Ramón Luis Valcárcel Siso, Miguel Viegas

14.10.2016

KULTUURI- JA HARIDUSKOMISJONI ARVAMUS

regionaalarengukomisjonile

töökohtade loomisse ja majanduskasvu elavdamisse investeerimise ning Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide panuse maksimeerimise kohta: hinnang ühissätete määruse artikli 16 lõike 3 kohasele aruandele
(2016/2148(INI))

Arvamuse koostaja: Nikolaos Chountis

ETTEPANEKUD

Kultuuri- ja hariduskomisjon palub vastutaval regionaalarengukomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. tuleb meelde, et Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondid on ELi ühtekuuluvuspoliitika peamised rahastamisvahendid jõukama, tasakaalustatuma ja solidaarsema liidu eesmärgi saavutamiseks ning strateegia Euroopa 2020 peamiste eesmärkide täitmiseks, milleks on arukas, säästev ja kaasav majanduskasv, parandades ELi majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust; rõhutab, et struktuuri- ja investeerimisfondide eesmärk on toetada strateegilisi investeeringuid sellistes võtmevaldkondades nagu taristud, haridus, teadus ja innovatsioon; rõhutab struktuuri- ja investeerimisfondide, eelkõige Euroopa Sotsiaalfondi (ESF) tõhusa kasutamise potentsiaali struktuurse ja pikaajalise tööpuuduse vähendamisel, sotsiaalse kaasatuse suurendamisel ja kõigi inimeste, eelkõige aga vähese kvalifikatsiooniga noorte, mittetöötavate ja mitteõppivate ning ebasoodsa taustaga noorte parema hariduse edendamisel; kiidab siinjuures heaks ESFi tugevdatud rolli 2014.–2020. aastal, sest võrdne juurdepääs kvaliteetsele kooli- ja vabaharidusele, koolitusele ja elukestva õppe võimalustele on üks peamisi teid tõelise lähenemise edendamiseks ning erinevuste ja sotsiaalmajandusliku ebavõrdsuse vähendamiseks ELi liikmesriikide, piirkondade ja alade vahel; rõhutab, et kui tahetakse jõuda Euroopa ühiskonna kõigi kihtideni, on äärmiselt olulised toimivad, piisavalt rahastatud ja hõlpsasti kättesaadavad riiklikud haridussüsteemid;
2. peab kahetsusväärseks, et 2014.–2020. aasta mitmeaastase finantsraamistiku üldine tase on madalam kui 2007.–2013. aasta mitmeaastase finantsraamistiku oma; rõhutab, et kokkuhoiupoliitika ja riigieelarvete äärmuslike kohanduste ajal suureneb surve liikmesriikide eelarvetele; juhib tähelepanu asjaolule, et selline surve on mõnes

liikmesriigis kaasa toonud riikliku rahastamise vähenemise ning põhjustanud kõrge ja püsiva töötuse taseme, eelkõige noorte seas;

3. ergutab liikmesriike võimalikult hästi kasutama ühtekuuluvuspoliitika praeguse programmitöö perioodi suuremat paindlikkust ja tulemuskesksust, et suurendada selle poliitika lisaväärtust; rõhutab, et tuleb vastu võtta meetmed, et struktuuri- ja investeerimisfondide rahalisi vahendeid võimalikult hästi ära kasutada, investeerides asjakohasesse taristusse, et edendada solidaarsust, töökohtade loomist ja säilitamist, haridust, kultuuri ja sporti, kvaliteetsete avalike teenuste pakkumist, õiguskaitset keskkonnaküsimustes ning vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vähendamist; väljendab muret selle pärast, et struktuuri- ja investeerimisfondide maksete võimalik peatamine kahjustab raskustesse sattunud liikmesriike, kes on pidanud oma kultuuri- ja haridussektoris märgatavaid kärpeid tegema;
4. märgib, et Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondid keskenduvad valdkondadele, mis soodustavad töökohtade loomiseks soodsa keskkonna kujundamist, nagu haridus, koolitus, kultuuri- ja loomemajandus, täiendades riiklikke eelarveid ja kompenseerides vähenevat investeeringumahtu;
5. kutsub liikmesriike üles Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide potentsiaali täiel määral ära kasutama, suurendades nende projektide lisaväärtust ja tulemustele orienteeritust ning andes piisavat ja sobivat teavet potentsiaalsetele toetusesaajatele, muu hulgas haridus-, kultuuri- ja spordivaldkonnas;
6. rõhutab, et hariduse ja koolituse valdkonna 2015. aasta ülevaate kohaselt tuleb kiiremas korras parandada ELis hariduse kaasavust, kvaliteeti ja asjakohasust, et tagada jätkusuutlik majanduskasv, suurendada tootlikkust, lahendada struktuurse ja pikaajalise töötuse probleem, edendada õiglast liikuvust ja soodustada sotsiaalset kaasatust; kutsub liikmesriike üles edendama ja toetama projekte, mille keskmes on haridussüsteemid, õpetajad ja koolitajad ning igas vanuses, eelkõige haavatavatest ja ebasoodsas olukorras olevatest rühmadest pärit õppurid, kasutades tõhusalt ära Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide, eelkõige ESFi olemasolevaid ressursse koostöös teiste ELi vahenditega nagu Erasmus+ ja Euroopa territoriaalse koostöö programmid;
7. tuletab meelde asjaolu, et Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidest hakatakse otseselt toetama kaht miljonit ettevõtet, et edendada nende konkurentsivõimet ning suurendada teadus- ja innovatsioonisutlikkust; peab kiiduväärseks asjaolu, et ligi 15 miljonit majapidamist saab tänu Euroopa Regionaalarengu Fondi toetusele juurdepääsu kiirele lairibaühendusele ning peaaegu 20 miljonit inimest maapiirkondades saab tänu Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi toetusele kasutada uusi või paremaid IKT teenuseid või infrastruktuuri;
8. rõhutab, kui olulised on struktuuri- ja investeerimisfondid koolieelse hariduse ning kooli- ja kõrghariduse taristu täiustamisel, eesmärgiga parandada koolituse kvaliteeti ning ajakohastada haridus- ja koolitussüsteeme, et pakkuda noortele oskusi ja kvalifikatsiooni, mis võimaldavad neil tööd leida ning võimaldavad töötajatel suurendada oma oskusi ja kvalifikatsiooni;
9. rõhutab taastuvate energiaallikate suurt innovatsiooni- ja tööhõivepotentsiaali, kui võtta arvesse suurema ressursi- ja energiatõhususe püüdlusi; kutsub komisjoni üles koostama

regionaalarengu jaoks spetsiaalset energia- ja keskkonnastrateegiat, pidades silmas ka hariduse ja tööhõive edendamist;

10. peab vajalikuks ulatuslikumat investeerimisstrateegiat, mis peaks hõlmama tervet haridus- ja koolitustsüklit, sealhulgas elukestva õppe, töökohal toimuva väljaõppe ning kooli- ja vabaõppe kõiki valdkondi; kuna paremad haridusvõimalused on üks Euroopa Sotsiaalfondi peamisi prioriteete, ergutab liikmesriike selle fondi võimalusi täiel määral ära kasutama, suunates investeringuid kaasavasse haridusse, mis vastab ühiskonna vajadustele, pakkudes kõigile võrdset juurdepääsu ja võrdseid võimalusi;
11. tunnistab kultuuri- ja loomesektori mikroettevõtjate ja VKEdes üha suuremat tähtsust investeringute, majanduskasvu, innovatsiooni ja tööhõive seisukohast, aga ka nende tähtsat rolli koostöös kultuuriga tegelevate vabaühenduste, võrgustike ja platvormidega kultuurilise ja keelelise mitmekesisuse säilitamisel ning mitmekesise ja traditsioonilise kunsti ja käsitöö edendamisel; tunnistab, et kultuur ja innovatsioon on väga olulised tegurid, mis aitavad piirkondadel investeringuid ligi tõmmata, loovaid andeid toetada ja sotsiaalset ühtekuuluvust edendada ning seega toetavad kohalikku arengut, millele kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel on hea võimalus kaasa aidata;
12. nõuab suuremaid investeringuid hariduse, sotsiaalse kaasatuse, kutseõppe ja elukestva õppe valdkonnas, et parandada nii haridus- ja koolitussüsteemide asjakohasust kui ka üleminekut hariduse omandamiselt tööellu ning edendada elukestvat õpet; rõhutab, kui oluline on koondada vahendeid varajase haridussüsteemist lahkumise vältimiseks ja kvaliteetsele haridusele võrdse juurdepääsu tagamiseks;
13. ergutab liikmesriike praeguse ühtekuuluvuspoliitika suuremat paindlikkust võimalikult hästi ära kasutama, et paremini arvestada kohaliku ja piirkondliku tasandi vajadusi ja eripära, sealhulgas hariduse, kultuuri ja spordi valdkonnas;
14. toonitab, kui oluline on kultuuri puhul laiem terviklik lähenemisviis, kus võetakse arvesse kultuuri olulist panust haridusse ja koolitusse, innovaatilisse sotsiaalsesse ja majandusarengusse ning sotsiaalsesse kaasamisse; kutsub seetõttu komisjoni ja liikmesriike üles suurendama teadlikkust kultuuri potentsiaalset edendada arukat, säästvat ja kaasavat majanduskasvu ning ergutama sellega seoses kultuuriprojekte, sealhulgas piiriüleseid projekte, mis võivad aidata majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust tugevdada;
15. märgib, et väga tähtis on noorte tööhõive algatus, mis annab võimaluse vähendada visalt püsivat noorte tööpuudust, mis ulatub mitmes liikmesriigis endiselt üle 40%; palub komisjonil edendada Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide raames taristut, millega luuakse noorte jaoks uusi kvaliteetseid töökohti ja sotsiaalkaitset; nõuab tungivalt, et liikmesriigid noortegarantiid täielikult rakendaksid, tuginedes tihedale koostööle tööturuasutuste ja haridussüsteemi vahel;
16. rõhutab kultuuri- ja loomemajanduse potentsiaali noorte tööhõive suurendamiseks; rõhutab, et kultuuri- ja loomesektori edendamine ja sellesse investeerimine võib märkimisväärselt soodustada investeerimist, majanduskasvu, innovatsiooni ja tööhõivet; palub seetõttu, et komisjon kaaluks konkreetseid võimalusi, mida pakub kogu kultuuri- ja loomemajandus, mis hõlmab valitsusväliseid organisatsioone ja väikeühendusi, näiteks noorte tööhõive algatuse raames;

17. märgib, et kuna oskused ei vasta tööturu nõudlusele, näib olevat üha raskem vabu töökohti täita; rõhutab, et oskuste nõudlusele mittevastavuse, piiratud geograafilise liikuvuse ja ebakindlate töötavadega seotud probleeme on vaja käsitleda Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide kaudu, ning nõuab neile fondidele juurdepääsu tagamisel tihedamat koostööd kõrgharidus- ja koolitusasutuste ning VKEdel vahel;
18. palub komisjonil tagada, et liikmesriigid järgiksid Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidest toetatavate projektide elluviimisel puuetega inimeste õiguste konventsiooni;
19. märgib heakskiitvalt, et Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide õigusaktide 2014.–2020. aasta paketi eesmärkide hulka kuulub ka eesmärk soodustada puuetega inimeste üleminekut hooldusasutustes elamiselt kogukonnas elamisele ning palub komisjonil tagada, et liikmesriigid järgiksid Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide rakendamisel ÜRO puuetega inimeste õiguste konventsiooni sätteid;
20. tuletab meelde, et liikmesriigid peaksid võtma kohustuse pakkuda paremat juurdepääsu kvaliteetsele lairibaühendusele, eelkõige avalikele WiFi-võrkudele, mis on maapiirkondades ja hõredalt asustatud piirkondades ülimalt tähtis; palub liikmesriikidel ja piirkondadel kindlaks teha oma IKT-investeeringute prioriteedid; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles parandama juurdepääsetavust ja läbipaistvust ning kiirendama struktuuri- ja investeerimisfondide kasutamise menetluste lihtsustamist IKT-sektoris;
21. rõhutab vajadust säilitada traditsioonilised tegevusalad, sealhulgas käsitöötraditsioon ja sellega seonduvad oskused, ning vajadust koostada strateegiad traditsiooniliste tegevusaladega seotud ettevõtluse kasvu soodustamiseks, et säilitada selle sektori kultuuriline identiteet; juhیب tähelepanu vajadusele toetada kutseõppega seotud praktilist tööd ning noorte oskustöölise liikuvust;
22. rõhutab, et praegune rändekriis põhjustab vastuvõtivate liikmesriikide haridus- ja koolitussüsteemidele palju probleeme; palub ELi institutsioone anda liikmesriikidele Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide ning muude liidu fondide ja programmide kaudu vajalik paindlikkus ja piisav rahastamine ning palub liikmesriikidel täielikult kasutada pakutud võimalusi ja olemasolevaid rahalisi vahendeid projektide jaoks, millega oluliselt toetatakse pagulaste, rändajate ja varjupaigataotlejate integreerimist haridus- ja koolitussüsteemidesse; on veendunud, et elukestva õppe, sealhulgas vabaõppe ning kutsekoolituse kättesaadavus võib olla tulemuslik vahend pagulaste, rändajate ja varjupaigataotlejate aktiivseks kaasamiseks ning nende Euroopa tööturule ja ühiskonda integreerimiseks; rõhutab sellega seoses kohalike ja piirkondlike ametiasutuste olulist rolli;
23. toonitab tõsiasja, et kultuuritaristul on märkimisväärne mõju majandus- ja sotsiaalsele arengule ning ühtekuuluvusele kohalikul, piirkondlikul ja riiklikul tasandil; palub komisjonil vaadata koondmääruse, sh Euroopa Regionaalarengu Fondi määruse vastuvõtmisega seoses läbi kultuuritaristule seatud 5 miljoni euro suurune piirmäär, et tõsta kõigi kultuuriprojektide (mitte üksnes UNESCO objektidega seotud projektide) maksimaalsed kulud 10 miljoni euronile ning võtta arvesse projektide toetuskõlblikke kulusid, mitte kogukulusid;
24. juhیب tähelepanu vajadusele tugevdada kooskõlastamist ning võimaldada ja optimeerida

sünergiaid Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide ning muude liidu fondide ja programmide vahel, et saavutada suurem mõju ja tõhusus ning edendada majanduskasvu ja töökohtade loomist ELis; nõuab jätkuvat struktuurifondidesse investeerimist üleminekupiirkondades, et mitte katkestada juba saavutatud positiivset mõju.

NÕUANDVAS KOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	11.10.2016
Lõpphääletuse tulemus	+: 26 –: 2 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Isabella Adinolfi, Dominique Bilde, Andrea Bocskor, Nikolaos Chountis, Silvia Costa, Mircea Diaconu, Damian Drăghici, Jill Evans, Giorgos Grammatikakis, Petra Kammerevert, Andrew Lewer, Svetoslav Hristov Malinov, Curzio Maltese, Stefano Maullu, Luigi Morgano, Momchil Nekov, Michaela Šojdrová, Helga Trüpel, Sabine Verheyen, Julie Ward, Theodoros Zagorakis, Bogdan Andrzej Zdrojewski, Milan Zver, Krystyna Łybacka
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Therese Comodini Cachia, Ilhan Kyuchyuk, Emma McClarkin, Hannu Takkula
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Marco Affronte

**VASTUTAVAS KOMISJONIS TOIMUNUD
LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS**

Vastuvõtmise kuupäev	29.11.2016
Lõpphääletuse tulemus	+: 32 -: 5 0: 2
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Pascal Arimont, Franc Bogovič, Steeve Briois, Rosa D'Amato, Michela Giuffrida, Krzysztof Hetman, Ivan Jakovčić, Marc Joulaud, Constanze Krehl, Andrew Lewer, Louis-Joseph Manscour, Martina Michels, Iskra Mihaylova, Younous Omarjee, Konstantinos Papadakis, Mirosław Piotrowski, Stanislav Polčák, Julia Reid, Terry Reintke, Liliana Rodrigues, Fernando Ruas, Maria Spyraiki, Olaf Stuger, Ruža Tomašić, Ramón Luis Valcárcel Siso, Ángela Vallina, Matthijs van Miltenburg, Lambert van Nistelrooij, Derek Vaughan, Kerstin Westphal
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Daniel Buda, James Carver, Elena Gentile, Ivana Maletić, Dan Nica, James Nicholson, Bronis Ropė
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Vladimir Urutchev, Boris Zala